

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 23 marca 2009 r. (17.06)
(OR. en)**

7928/09

**PI 23
COUR 29**

DOKUMENT ROBOCZY

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Grupa Robocza ds. Własności Intelektualnej (patenty)

Nr poprz. dok. 5072/09 PI 1 COUR 1

Dotyczy: Projekt porozumienia w sprawie Europejskiego i Wspólnotowego Sądu
Patentowego¹ oraz projekt jego statutu
- Zmieniony tekst prezydencji

W załączniku delegacje otrzymują zmienione wersje projektu porozumienia w sprawie Europejskiego i Wspólnotowego Sądu Patentowego, projektu statutu tego sądu oraz wstępny wykaz kwestii, które należy wprowadzić do jego regulaminu wewnętrznego; dokumenty te przedstawiła prezydencja do omówienia na posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Własności Intelektualnej (patenty) w dniu 2 kwietnia 2009 r.

Zaznaczono zmiany w stosunku do wcześniejszej wersji (dok. 5072/09).

¹ Terminologia wykorzystywana w przedmiotowym projekcie nie została dotychczas dostosowana do terminologii traktatu z Lizbony.

**PROJEKT POROZUMIENIA W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO I WSPÓLNOTOWEGO
SĄDU PATENTOWEGO**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

KRÓLESTWO BELGII,

[wyszczególnienie pozostałych państw członkowskich]

ORAZ

[wyszczególnienie państw trzecich będących początkowymi umawiającymi się stronami]

dalej zwane UMAWIAJĄCYMI SIĘ STRONAMI,

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że współpraca państw europejskich w dziedzinie patentów w istotny sposób przyczynia się do integracji w Europie, w szczególności do utworzenia w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego rynku wewnętrznego, który charakteryzuje swobodny przepływ towarów i usług oraz do ustanowienia systemu zapewniającego niezakłócone funkcjonowanie konkurencji na rynku wewnętrznym,

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że podzielony rynek patentów oraz istotne różnice między krajowymi systemami sądowymi są szkodliwe dla innowacji, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, które mają trudności z egzekwowaniem swoich patentów i z obroną przed bezpodstawnymi roszczeniami,

PRAGNĄC polepszyć egzekwowanie przepisów patentowych i wzmocnić pewność prawną poprzez ustanowienie europejskiego i wspólnotowego Sądu Patentowego, który zajmowałby się sporami dotyczącymi naruszania patentów i ich ważności,

UWAŻAJĄC, że zintegrowany i wyłączny europejski i wspólnotowy Sąd Patentowy zostaje utworzony do ochrony patentów wspólnotowych i europejskich, wyznaczając państwo [...] lub większą ich liczbę jako strony niniejszego porozumienia [...] oraz uznając, że przedmiotowe porozumienie umożliwia przystąpienie do niego każdej umawiającej się stronie Konwencji o patencie europejskim,

UWAŻAJĄC, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zapewnia jednolitość porządku prawnego Wspólnoty.

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że europejski i wspólnotowy Sąd Patentowy zostaje zorganizowany tak, aby zagwarantować terminowe wydawanie wyroków wysokiej jakości przy zachowaniu właściwej równowagi między interesami osób uprawnionych, a pozostałymi stronami oraz przy uwzględnieniu konieczności zachowania proporcjonalności i elastyczności,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

CZEŚĆ I – PRZEPISY OGÓLNE I INSTYTUCJONALNE

ROZDZIAŁ I - PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Europejski i wspólnotowy Sąd Patentowy

Ustanawia się niniejszym system sądowniczy służący rozstrzygnięciu sporów dotyczących naruszenia i ważności patentów wspólnotowych i patentów europejskich. W tym celu tworzy się europejski i wspólnotowy Sąd Patentowy.

Artykuł 2

Definicje

- 1) „Sąd” oznacza europejski i wspólnotowy Sąd Patentowy.
- 2) „Patent wspólnotowy” oznacza patent w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr ... w sprawie patentu wspólnotowego.
- 3) „Patent europejski” oznacza patent przyznany na mocy postanowień Konwencji o patencie europejskim wskazującej jedną lub więcej umawiających się stron niniejszego porozumienia.
- 4) „Dodatkowe świadectwo ochronne” oznacza uzupełniające świadectwo ochronne przyznane na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1768/92² lub rozporządzenia (WE) nr 1610/96³.
- 5) „Konwencja o patencie europejskim” oznacza Konwencję o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r. z późniejszymi zmianami.
- 6) „Europejski Urząd Patentowy” oznacza organ udzielający patentów, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) Konwencji o patencie europejskim.

² Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 182 z 2.7.1992, s. 1) ze zmianami.

³ Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin (Dz.U. L 198 z 8.8.1996, s. 30).

7) „Patent” oznacza [...] patent wspólnotowy oraz patent europejski [...].

8) „Statut” oznacza statut europejskiego i wspólnotowego Sądu Patentowego, który to statut jest załączony do niniejszego porozumienia.

9) „Regulamin wewnętrzny” oznacza regulamin wewnętrzny europejskiego i wspólnotowego Sądu Patentowego [...].

10) „Umawiające się państwo” oznacza każde państwo będące stroną niniejszego porozumienia.

[...]

11) „Państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Zakres zastosowania

Niniejsze porozumienie stosuje się do:

- a) patentu wspólnotowego;
- b) dodatkowego świadectwa ochronnego wydanego dla danego patentu;
- c) obowiązkowej licencji odnoszącej się do patentu wspólnotowego;
- d) patentu europejskiego, który nie wygasł w dniu, o którym mowa w art. 59, lub został wydany po tej dacie, nie naruszając art. 58; oraz
- e) wniosku patentowego rozpatrywanego w dniu, o którym mowa w art. 59, lub złożonego po tej dacie.

Artykuł 3a

Status prawny

- 1) Sąd ma osobowość prawną.
- 2) W każdym umawiającym się państwie sąd korzysta z najszerszej zdolności prawnej przyznawanej osobom prawnym w ramach prawa krajowego tego państwa.
- 3) Sąd jest reprezentowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego wybranego zgodnie ze statutem.

Artykuł 3b

Przywileje i immunitety

Skreślony.

Artykuł 3c

Odpowiedzialność

- 1) W zakresie odpowiedzialności umownej Sądu stosuje się prawo właściwe dla danej umowy.
- 2) W zakresie odpowiedzialności pozaumownej Sądu w odniesieniu do wszelkich szkód spowodowanych przez sam Sąd lub jego personel w trakcie sprawowania obowiązków stosuje się prawo państwa siedziby organu przedmiotowego sądu.

ROZDZIAŁ II – PRZEPISY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 4

Sąd

- 1) Sąd składa się z Sądu Pierwszej Instancji, Sądu Apelacyjnego i Sekretariatu.
- 2) Sąd wykonuje czynności przypisane mu niniejszym porozumieniem.

Artykuł 5

Sąd Pierwszej Instancji

- 1) Sąd Pierwszej Instancji składa się z oddziału centralnego oraz z oddziałów lokalnych lub regionalnych.
- 2) Oddział lokalny tworzy się w umawiającym się państwie na wniosek tego państwa zgodnie ze statutem.
- 3) Dodatkowy oddział lokalny tworzy się na terytorium umawiającego się państwa na jej wniosek, jeżeli w ciągu trzech kolejnych lat przed lub po dacie, o której mowa w art. 59, wszczęto ponad 100 spraw patentowych rocznie. Liczba oddziałów w danym umawiającym się państwie nie przekracza trzech.
- 4) Umawiające się państwa, na których terytorium będzie znajdował się oddział lokalny, wyznaczają jego siedzibę oraz gwarantują niezbędną do tego celu infrastrukturę.
- 5) Oddział regionalny tworzy się dla dwóch lub więcej umawiających się państw na ich wniosek zgodnie ze statutem. Umawiające się państwa wyznaczają siedzibę (siedziby) danego oddziału. Oddział regionalny może rozpoznawać sprawy w wielu miejscach.
- 6) Oddział centralny ma swoją siedzibę w [...].

Artykuł 6

Składy orzekające Sądu Pierwszej Instancji

- 1) Każdy skład orzekający Sądu Pierwszej Instancji ma charakter wielonarodowy. Nie naruszając ust. 5 ani art. 15a ust. 2 w składzie zasiada trzech sędziów.
- 2) W każdym składzie orzekającym oddziału lokalnego zasiada dwóch sędziów stałych, którzy są obywatelami umawiającego się państwa, na którego terytorium znajduje się dany oddział, oraz jeden sędzia z zespołu sędziów.
- 3) Trzeci sędzia, o którym mowa w ust. 2, zasiada na stałe w składzie orzekającym w oddziale lokalnym w przypadku umawiającego się państwa, w którym w pierwszej instancji w ciągu trzech kolejnych lat wszczęto ponad 50 spraw patentowych w roku kalendarzowym. W pozostałych umawiających się państwach sędzia z zespołu sędziów zostaje oddelegowany do danego oddziału lokalnego w indywidualnych przypadkach.
- 4) W każdym składzie orzekającym oddziału regionalnego zasiada dwóch sędziów stałych wybranych z regionalnego imiennego wykazu sędziów, którzy są obywatelami danych umawiających się państw, oraz jeden sędzia z zespołu sędziów, który nie jest obywatelem danych umawiających się państw.
- 5) Nie naruszając ust. 2 i 4, każdy skład orzekający oddziału lokalnego lub regionalnego może wystąpić w odpowiednich przypadkach i po wysłuchaniu stron z wnioskiem, aby Prezes Sądu Pierwszej Instancji przydzielił z zespołu sędziów sędziego, którego kwalifikacje techniczne i doświadczenie odpowiadają rozpatrywanej dziedzinie techniki. W przypadkach przydzielenia sędziego o takich kwalifikacjach technicznych nie ma potrzeby przydzielania kolejnego technicznie wykwalifikowanego sędziego na mocy art. 15a ust. 2 lit. a).
- 6) W każdym składzie orzekającym w oddziale centralnym zasiada dwóch sędziów posiadających kwalifikacje prawne i jeden sędzia posiadający kwalifikacje techniczne z zespołu sędziów, którego kwalifikacje i doświadczenie obejmują rozpatrywaną dziedzinę techniki.
- 7) Nie naruszając ust. 1–6, i zgodnie z regulaminem wewnętrznym strony mogą umówić się, by ich sprawę rozpatrywał jeden sędzia.

8) Każdemu składowi orzekającemu Sądu Pierwszej Instancji przewodniczy sędzia posiadający kwalifikacje prawne.

Artykuł 7

Sąd Apelacyjny

1) W każdym składzie orzekającym Sądu Apelacyjnego zasiada wielonarodowy zespół pięciu sędziów. W składzie orzekającym zasiada trzech sędziów o kwalifikacjach prawnych i dwóch sędziów posiadających kwalifikacje techniczne.

2) Każdemu składowi orzekającemu Sądu Apelacyjnego przewodniczy sędzia posiadający kwalifikacje prawne.

3) Składy orzekające Sądu Apelacyjnego są tworzone zgodnie ze statutem.

4) Sąd Apelacyjny ma swoją siedzibę w [...].

Artykuł 8

Sekretariat

1) W siedzibie Sądu Apelacyjnego tworzy się sekretariat. Sekretariatem kieruje sekretarz; sekretariat wykonuje zadania przydzielone mu zgodnie ze statutem. Z zastrzeżeniem warunków przedstawionych w niniejszym porozumieniu i w regulaminie wewnętrznym sekretariat jest dostępny dla publiczności.

2) We wszystkich oddziałach Sądu Pierwszej Instancji tworzy się sekretariaty oddziałów.

3) Sekretariat przechowuje akta wszystkich spraw toczących się przed Sądem. Po zarchiwizowaniu każdej sprawy dany sekretariat oddziału informuje o niej sekretariat.

4) Sąd mianuje swojego sekretarza i określa zasady regulujące jego status.

Artykuł 9

Komitety

By zapewnić skuteczną realizację i funkcjonowanie niniejszego porozumienia tworzy się komitet mieszany, komitet budżetowy i komitet doradczy. Będą one w szczególności wykonywać zadania przewidziane w niniejszym porozumieniu i w statucie.

ROZDZIAŁ III – SĘDZIOWIE SĄDU

Artykuł 10

Kryteria kwalifikowalności

- 1) W skład Sądu wchodzi sędziowie o kwalifikacjach prawnych i technicznych. Sędziowie zapewniają najwyższy stopień kompetencji i udowodnionego doświadczenia w dziedzinie postępowań patentowych.
- 2) Sędziowie posiadający kwalifikacje prawne legitymują się kwalifikacjami wymaganymi do wyznaczenia na stanowiska w sądownictwie w danym umawiającym się państwie.
- 3) Sędziowie posiadający kwalifikacje techniczne posiadają dyplom ukończenia studiów wyższych oraz udowodnioną wiedzę fachową z danej dziedziny techniki. Posiadają także udowodnioną znajomość prawa cywilnego i procedury cywilnej.

Artykuł 11

Procedura mianowania

- 1) Komitet doradczy sporządza wykaz najbardziej odpowiednich kandydatów na stanowisko sędziów Sądu zgodnie ze statutem. [...]
- 2) Na podstawie tego wykazu komitet mieszany mianuje sędziów Sądu, stanowiąc na podstawie wspólnego porozumienia.
- 3) Przepisy wykonawcze określone są w statucie.

Artykuł 12

Niezawisłość i bezstronność sędziowska

- 1) Sąd, jego sędziowie oraz sekretarz cieszą się niezawisłością sędziowską. Przy wykonywaniu obowiązków sędziów nie wiążą żadne instrukcje.
- 2) Sędziowie posiadający kwalifikacje prawne i sędziowie posiadający kwalifikacje, którzy sprawują funkcje sędziów Sądu w pełnym wymiarze czasu nie mogą podejmować żadnego zajęcia, zarobkowego lub nie, o ile nie przewiduje tego niniejszy artykuł lub w przypadku, gdy komitet mieszany udzieli im zezwolenia w drodze wyjątku.
- 3) Sprawowanie urzędu sędziego posiadającego kwalifikacje prawne nie wyklucza sprawowania innych funkcji sądowych na szczeblu krajowym.
- 4) Sprawowanie urzędu sędziego posiadającego kwalifikacje techniczne, który jest sędzią w niepełnym wymiarze czasu zgodnie z art. 13 ust. 2, nie wyklucza sprawowania innych funkcji, pod warunkiem że nie występuje konflikt interesów.
- 5) W przypadku wystąpienia konfliktu interesów dany sędzia nie bierze udziału w postępowaniu. Zasady dotyczące konfliktu interesów określa statut.

Artykuł 13

Zespół sędziów

- 1) Zespół sędziów tworzy się zgodnie ze statutem.
- 2) W skład zespołu sędziów wchodzi wszyscy sędziowie Sądu Pierwszej Instancji posiadający kwalifikacje prawne oraz sędziowie posiadający kwalifikacje techniczne, którzy zasiadają w Sądzie w pełnym wymiarze czasu. Ponadto w skład zespołu wchodzi sędziowie posiadający kwalifikacje techniczne zasiadający w Sądzie w niepełnym wymiarze czasu. Dopilnowuje się, by skład zespołu sędziów obejmował przynajmniej jednego sędziego posiadającego kwalifikacje techniczne oraz doświadczenie odpowiadające danej dziedzinie techniki.

3) W przypadkach gdy przewiduje to niniejsze porozumienie lub statut sędziowie z zespołu sędziów są przydzielani do oddziałów lokalnych przez prezesa Sądu Pierwszej Instancji. Przydziału sędziów dokonuje się w oparciu o ich fachową wiedzę techniczną lub prawną, umiejętności językowe oraz udokumentowane doświadczenie.

Artykuł 14

Ramowy program szkoleń

1) Zgodnie ze statutem tworzy się ramowy program szkoleń dla sędziów, aby pogłębiać i poszerzać dostępną wiedzę fachową z zakresu rozstrzygania sporów patentowych oraz aby zapewnić szeroką dostępność takiej specjalistycznej wiedzy i takiego doświadczenia.

2) Ramowy program szkoleń skupia się w szczególności na następujących elementach:

- a) stażach w krajowych sądach patentowych lub oddziałach Sądu Pierwszej Instancji, w których rozpatruje się znaczną liczbę spraw patentowych;
- b) poprawie umiejętności językowych;
- c) technicznych aspektach prawa patentowego;
- d) upowszechnianiu wśród sędziów posiadających kwalifikacje techniczne wiedzy i doświadczenia w zakresie postępowania cywilnego;
- e) przygotowywaniu kandydatów na sędziów.

3) Ramowy program szkoleń będzie gwarantował ciągłe kształcenie. Organizowane będą regularne spotkania wszystkich sędziów Sądu, mające na celu omówienie zmian w prawie patentowym oraz zagwarantowanie spójności orzecznictwa.

ROZDZIAŁ IIIA – PRAWO MATERIALNE

Artykuł 14a

Prawo właściwe

1) Sąd, rozpatrując sprawę wniesioną do niego na podstawie niniejszego porozumienia, szanuje prawo wspólnotowe i opiera swoje orzeczenia na:

- a) niniejszym porozumieniu;
- b) prawie wspólnotowym mającym bezpośrednie zastosowanie, zwłaszcza na rozporządzeniu Rady (WE) nr ... w sprawie patentu wspólnotowego oraz na prawie krajowym danego umawiającego się państwa stosującego prawo wspólnotowe [...];
- c) Konwencji o patencie europejskim oraz prawie krajowym przyjętym przez umawiające się państwa zgodnie z Konwencją o patencie europejskim; oraz
- d) przepisach umów międzynarodowych mających zastosowanie do patentów i wiążących dla wszystkich umawiających się stron.

2) W stopniu, w jakim Sąd opiera swoje orzeczenia na prawie krajowym umawiających się państw, prawo właściwe ustalane jest przez:

- a) mające bezpośrednie zastosowanie przepisy prawa wspólnotowego lub
- b) przy braku mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa wspólnotowego – przez międzynarodowe akty prawa prywatnego międzynarodowego, których stronami są wszystkie umawiające się strony; lub
- c) przy braku przepisów, o których mowa w lit. a) i b), przez krajowe przepisy dotyczące prawa prywatnego międzynarodowego ustalone przez Sąd.

3) Umawiające się państwo niebędące stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym wprowadza w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjnie niezbędne do przestrzegania prawa wspólnotowego dotyczącego prawa materialnego patentowego.

Artykuł 14b

Przeniesiony do art. 14a.

Artykuł 14c

Naruszenie patentów europejskich

Do celów prowadzenia postępowań na podstawie niniejszego porozumienia patent europejski daje posiadaczowi prawo do niedopuszczenia do tego, by osoba trzecia nieposiadająca jego zgody:

- a) wytwarzała, oferowała, wprowadzała do obrotu lub stosowała produkt, który jest przedmiotem patentu, importowała go lub przechowywała do tych celów;
- b) stosowała proces, który jest przedmiotem patentu, oferowała dany proces do stosowania, jeżeli dana strona trzecia wie o tym lub w danych okolicznościach jest oczywiste, że stosowanie tego procesu jest zabronione bez zgody właściciela patentu;
- c) oferowała, wprowadzała do obrotu, stosowała, importowała lub przechowywała do tych celów produkt uzyskany bezpośrednio w wyniku procesu, który jest przedmiotem patentu.

Artykuł 14d

Pośrednie naruszenia patentów europejskich

1) Patent europejski daje również jego właścicielowi prawo, aby uniemożliwić każdej stronie trzeciej nieposiadającej jego zgody dostarczanie lub oferowanie dostarczenia na terytorium, na którym obowiązuje ochrona, żadnej osobie z wyjątkiem strony uprawnionej do korzystania z opatentowanego wynalazku, środkami dotyczącymi istotnego elementu danego wynalazku służącymi jego uruchomieniu, jeżeli dana strona trzecia wie o tym lub w danych okolicznościach jest oczywiste, że środki te są odpowiednie i przeznaczone do uruchomienia danego wynalazku.

2) Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli przedmiotowe środki są standardowymi produktami handlowymi z wyjątkiem przypadków, gdy strona trzecia skłoni osobę, której środki zostały dostarczone, do popełnienia czynów zabronionych na mocy art. 14c.

3) Osób dokonujących czynów, o których mowa w art. 14e lit. a) do c), nie uznaje się za strony upoważnione do korzystania z wynalazku w rozumieniu ust. 1.

Artykuł 14e

Ograniczenia skutków patentu europejskiego

Praw przyznanych na mocy patentu europejskiego nie przenosi się na:

- a) czyny dokonane w celach prywatnych i niehandlowych;
- b) czyny dokonane w celach eksperymentalnych dotyczące przedmiotu opatentowanego wynalazku;
- c) czyny dokonywane wyłącznie do celu przeprowadzenia badań i prób zgodnie z art. 13 dyrektywy 2001/82/WE⁴ lub art. 10 dyrektywy 2001/83/WE⁵ w odniesieniu do każdego patentu dotyczącego produktu referencyjnego w rozumieniu jednej ze wspomnianych dyrektyw;
- d) leki recepturowe przygotowywane w aptece w indywidualnych przypadkach na podstawie recepty lekarskiej lub czyny dotyczące tak przygotowanych leków;
- e) stosowanie na statkach państw innych niż umawiające się państwa opatentowanego wynalazku w kadłubie statku, w maszynowni, w olinowaniu, w urządzeniach oraz innych przyrządach, jeżeli takie statki tymczasowo lub przypadkowo wkraczają na wody państw członkowskich, pod warunkiem że dany wynalazek jest stosowany wyłącznie na potrzeby danego statku;
- f) stosowanie opatentowanego wynalazku w konstrukcji lub działaniu statków powietrznych lub pojazdów lądowych lub w innych środkach transportu państw innych niż umawiające się państwa lub w przyrządach w takich statkach powietrznych lub pojazdach lądowych, jeżeli wkraczają one tymczasowo lub przypadkowo na terytorium umawiających się państw;
- g) czyny wymienione w art. 27 konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r.⁶, jeżeli działania te dotyczą statku powietrznego państwa innego niż umawiające się państwo;
- h) stosowanie przez rolnika we własnym gospodarstwie materiału z własnych upraw do rozmnażania lub reprodukcji, pod warunkiem że materiał roślinny służący do reprodukcji został sprzedany lub w inny handlowy sposób udostępniony rolnikowi przez posiadacza patentu lub za jego zgodą, do celów rolniczych. Zakres i szczegółowe sposoby stosowania takiego materiału określono w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 2100/94⁷;

⁴ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

⁵ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁶ Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), konwencja z Chicago, dokument 7300/9 (9. wydanie, 2006)

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

- i) stosowanie przez rolnika zwierząt chronionych do celów gospodarczych, pod warunkiem że zwierzęta hodowlane lub inny zwierzęcy materiał reprodukcyjny zostały sprzedane lub w inny handlowy sposób udostępnione rolnikowi przez posiadacza patentu lub za jego zgodą. Stosowanie takie obejmuje dostarczanie zwierząt lub innego zwierzęcego materiału reprodukcyjnego do celów działalności rolniczej prowadzonej przez rolnika, nie obejmuje jednak sprzedaży jako części lub do celu handlowej działalności reprodukcyjnej;
- j) czyny dozwolone zgodnie z art. 5 i 6 dyrektywy 91/250/EWG w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych za pomocą prawa autorskiego⁸, zwłaszcza zgodnie z przepisami tej dyrektywy dotyczącymi dekompilacji i interoperacyjności; oraz
- k) czyny dozwolone zgodnie z art. 10 dyrektywy 98/44/WE w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych⁹.

Artykuł 14f

Prawo oparte na uprzednim stosowaniu wynalazku

Każdej osobie, która – gdyby dla danego wynalazku został udzielony patent krajowy – miałaby na terytorium umawiającego się państwa prawo oparte na uprzednim stosowaniu tego wynalazku lub prawo osobistego posiadania tego wynalazku, przysługują na terytorium danego umawiającego się państwa te same prawa w odniesieniu do patentu europejskiego dla tego samego wynalazku.

ROZDZIAŁ IV – JURYSDYKCJA I SKUTKI WYROKÓW

Artykuł 15

Właściwość sądu

1) Sąd ma jurysdykcję wyłączną w odniesieniu do:

a) powództw dotyczących faktycznych lub potencjalnych naruszeń patentów oraz dodatkowych świadectw ochronnych i związanych z nimi środków obrony, w tym roszczeń wzajemnych dotyczących licencji;

a1) powództw dotyczących oświadczeń o nienaruszaniu prawa;

⁸ Dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych, Dz.U. L 122 z 17.5.1991, s. 42.

⁹ Dyrektywa 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych, Dz.U. L 213 z 30.7.1998, s. 13.

- b) powództw w sprawie środków i nakazów tymczasowych i ochronnych;
- c) powództw dotyczących roszczeń wzajemnych w sprawie uchylenia patentów;
- d) powództw o odszkodowanie lub zadośćuczynienie wynikających z ochrony tymczasowej udzielonej w związku z publikacją wniosku patentowego;
- e) powództw dotyczących stosowania wynalazku przed udzieleniem patentu lub dotyczących prawa opartego na wcześniejszym stosowaniu patentu;
- f) powództw dotyczących udzielenia lub uchylenia licencji przymusowych w odniesieniu do patentów wspólnotowych; oraz
- g) powództw dotyczących odszkodowań za licencje w rozumieniu [art. 20 ust. 1] rozporządzenia Rady (WE) nr ... w sprawie patentu wspólnotowego.

2) Sądy krajowe umawiających się państw są właściwe w zakresie powództw dotyczących patentów wspólnotowych i patentów europejskich, które nie wchodzą w zakres wyłącznej właściwości Sądu.

Artykuł 15a

Właściwość oddziałów Sądu Pierwszej Instancji

1) Powództwa, o których mowa w art. 15 ust 1 lit. a), b), d) i e) wnosi się przed:

- a) oddział lokalny znajdujący się na terytorium umawiającego się państwa, na którym wystąpiło lub może wystąpić rzeczywiste lub potencjalne naruszenie, lub przed oddział regionalny, pod który podlega dane umawiające się państwo; lub
- b) oddział lokalny znajdujący się na terytorium umawiającego się państwa, na którym ma siedzibę pozwany lub przed oddział regionalny, pod który podlega dane umawiające się państwo.

Powództwa przeciw powodom mającym siedziby poza terytorium umawiających się państw wnosi się przed oddział lokalny lub regionalny zgodnie z lit. a).

Jeśli na terytorium danego umawiającego się państwa nie ma oddziału lokalnego i nie podlega ono pod żaden oddział regionalny, powództwa wnosi się przed oddział centralny.

2) W przypadku powództwa w sprawie naruszenia można wnieść powództwo wzajemne. Dany oddział lokalny lub regionalny po wysłuchaniu stron może:

- a) prowadzić postępowanie zarówno w zakresie powództwa w sprawie naruszenia, jak i powództwa wzajemnego i wystąpić do Prezesa Sądu Pierwszej Instancji, aby przydzielił z zespołu sędziów sędziogo posiadającego kwalifikacje techniczne i doświadczenie w rozpatrywanej dziedzinie techniki;
- b) przekazać powództwo wzajemne do rozpatrzenia przez oddział centralny i zawiesić lub kontynuować postępowanie w sprawie naruszenia; lub
- c) za zgodą stron przekazać sprawę do rozpatrzenia przez oddział centralny.

3) Nie naruszając ust. 2, powództwa, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a1), c), f) i g), wnosi się przed oddział centralny. Powództwo takie może zostać wniesione jedynie wtedy, gdy te same strony nie wszczęły przed oddziałem lokalnym lub regionalnym postępowania w sprawie naruszenia tego samego patentu.

4) Jeżeli przed oddziałem centralnym toczy się postępowanie w sprawie uchylecia, w dowolnym oddziale można wnieść powództwo między tymi samymi stronami w sprawie naruszenia tego samego patentu, zgodnie z ust. 1. Dany oddział lokalny lub regionalny może postępować zgodnie z ust. 2.

5) Powództwo o oświadczenie o nienaruszeniu patentu toczące się przed oddziałem centralnym zostaje odroczone, gdy postępowanie w sprawie naruszenia tego samego patentu między tymi samymi stronami lub między posiadaczem wyłącznej licencji a stroną wnioskującą o wydanie oświadczenia o nienaruszeniu patentu zostanie wszczęte w ciągu trzech miesięcy przez oddziałem lokalnym lub regionalnym.

6) Strony mogą uzgodnić, że wniosą powództwo przed wybrany przez nie oddział, w tym przed oddział centralny.

7) Powództwo, o którym mowa w ust. 3, można wnieść bez konieczności wszczynania przez powoda postępowania w związku z wniesieniem sprzeciwu przed Europejskim Urzędem Patentowym.

8) Każda strona informuje Sąd o wszelkim postępowaniu dotyczącym ograniczenia lub sprzeciwu toczącym się przed Europejskim Urzędem Patentowym oraz o wszelkim wniosku o przyspieszone rozpatrzenie w Europejskim Urzędzie Patentowym. Sąd może zawiesić postępowanie, jeżeli istnieje możliwość, że Europejski Urząd Patentowy wyda szybko decyzję.

Artykuł 16

Terytorialne skutki wyroków

Wyroki Sądu będą miały skutek na całym terytorium Unii Europejskiej w przypadku patentu wspólnotowego, a w przypadku patentu europejskiego – na terytorium tych umawiających się państw, dla których dany patent europejski został zatwierdzony.

ROZDZIAŁ V – Arbitraż i mediacja w zakresie tematyki patentowej

Artykuł 17

Centrum mediacji i arbitrażu w zakresie problematyki patentowej

1) Niniejszym ustanawia się centrum arbitrażu i mediacji w zakresie problematyki patentowej („Centrum”). Ma ono siedzibę w [...].

2) Centrum gwarantuje infrastrukturę w zakresie mediacji i arbitrażu w sporach patentowych wchodzących w zakres zastosowania niniejszego porozumienia. W drodze mediacji lub arbitrażu nie można jednak stwierdzić pełnego lub częściowego unieważnienia patentu ani patent nie może zostać w pełni lub częściowo unieważniony.

3) W procedurze dodatkowej, o której mowa w art. 32 ust. 2, sędzia pełniący funkcję sprawozdawcy analizuje ze stronami możliwości zawarcia ugody w drodze mediacji i arbitrażu oraz możliwości wykorzystania infrastruktury Centrum.

4) Centrum ustala zasady mediacji i arbitrażu.

5) Centrum sporządza wykaz mediatorów i arbitrów, którzy mają pomagać stronom w rozstrzygnięciu sporów.

CZEŚĆ II – PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 18

Budżet Sądu

1) Budżet Sądu jest finansowany z własnych dochodów finansowych Sądu i z wpłat pochodzących od Wspólnoty Europejskiej i umawiających się państw niebędących państwami członkowskimi, zgodnie ze statutem. Budżet jest zbilansowany.

2) Na własne dochody finansowe Sądu składają się opłaty sądowe oraz inne dochody.

3) Opłaty sądowe ustala komitet mieszany na wniosek Komisji Wspólnot Europejskich. Opłaty sądowe ustala się na takim poziomie, by zapewnić prawidłową równowagę między zasadą równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości a dostatecznym wkładem stron na pokrycie kosztów ponoszonych przez Sąd. Wysokość opłat sądowych podlega okresowemu przeglądowi.

Artykuł 19

Finansowanie Sądu

1) Koszty operacyjne Sądu pokrywa budżet Sądu zgodnie ze statutem.

2) W terminie, o którym mowa w art. 59 ust. 1, Wspólnota Europejska i umawiające się państwa niebędące państwami członkowskimi zapewniają wpłaty niezbędne do utworzenia Sądu.

Artykuł 20

Finansowanie ramowego programu szkoleń dla sędziów

Ramowy program szkoleń dla sędziów jest finansowany z budżetu Sądu.

Artykuł 21

Finansowanie Centrum

Koszty operacyjne Centrum są finansowane zgodnie ze statutem.

CZEŚĆ III – ORGANIZACJA I PRZEPISY PROCEDURALNE

ROZDZIAŁ I - PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 21a

Statut

- 1) W statucie ustalone są szczegóły organizacji i funkcjonowania Sądu.
- 2) Statut jest załączony do niniejszego porozumienia. Może on zostać zmieniony decyzją komitetu mieszanego na podstawie wniosku Sądu. Zmiany takie nie stoją jednak w sprzeczności z postanowieniami niniejszego porozumienia ani ich nie zmieniają.
- 3) W statucie gwarantuje się, że funkcjonowanie Sądu jest zorganizowane w sposób jak najbardziej skuteczny i opłacalny oraz zapewnia się równy dostęp do wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 22

Regulamin wewnętrzny

- 1) W regulaminie wewnętrznym ustala się szczegóły prowadzenia postępowań przed Sądem. Szczegóły te są zgodne z postanowieniami niniejszego porozumienia oraz statutu.
- 2) Regulamin wewnętrzny przyjmowany jest przez komitet mieszany na wniosek Komisji Wspólnot Europejskich. Komisja Wspólnot Europejskich sporządza wniosek na podstawie szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi stronami i po otrzymaniu opinii Sądu. Regulamin może być zmieniony decyzją komitetu mieszanego na podstawie propozycji Sądu. Zmiany takie nie stoją jednak w sprzeczności z postanowieniami niniejszego porozumienia lub statutu ani tych postanowień nie zmieniają.

3) W regulaminie wewnętrznym gwarantuje się, że wyroki Sądu mają najwyższą jakość oraz że postępowania są organizowane w sposób jak najbardziej sprawny i opłacalny. W regulaminie zapewnia się sprawiedliwą równowagę między uzasadnionymi interesami wszystkich stron. Zapewnia się także wymagany poziom dyskrecji sędziów bez utrudniania przewidywalności postępowania dla stron.

Artykuł 23

Proporcjonalność i sprawiedliwość

- 1) Sąd rozstrzyga spory w sposób proporcjonalny do ich rangi i złożoności.
- 2) Sąd dopilnowuje, by zasady, procedury i środki zaradcze przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i w statucie były stosowane w sposób uczciwy i sprawiedliwy oraz by nie zakłócały konkurencji.

Artykuł 24

Kierowanie sprawami

Sąd czynnie kieruje wniesionymi sprawami zgodnie z regulaminem wewnętrznym, nie naruszając swobody stron w ustalaniu przedmiotu i dowodów na poparcie ich sprawy.

Artykuł 25

Procedury elektroniczne

Zgodnie z regulaminem wewnętrznym Sąd w optymalny sposób wykorzystuje procedury elektroniczne, takie jak elektroniczna archiwizacja wniosków dostarczanych przez strony oraz wykazy dowodów w postaci elektronicznej, jak również wideokonferencje służące komunikacji ogólnej.

Artykuł 26

Postępowanie jawne

Postępowanie jest jawne, chyba że Sąd postanowi, że w koniecznym zakresie powinno być ono niejawnie w interesie jednej ze stron lub poszkodowanych osób lub też w ogólnym interesie sprawiedliwości lub porządku publicznego.

Artykuł 27

Strony

1) Każda osoba fizyczna lub prawna lub każdy organ równoważny osobie prawnej upoważnionej do wszczęcia postępowania zgodnie z prawem właściwym dla danego umawiającego się państwa mają dostęp do Sądu w celu wniesienia powództwa, obrony przed powództwem lub w celu stosowania procedur lub środków prawnych, o których mowa w niniejszym porozumieniu lub w regulaminie wewnętrznym.

2) Posiadacz licencji wyłącznej w odniesieniu do patentu ma prawo do wszczęcia postępowania przed Sądem w taki sam sposób jak właściciel patentu, pod warunkiem że właściciel patentu zostanie o tym uprzednio poinformowany i o ile postanowienia umowy licencyjnej nie przewidują inaczej.

3) Posiadacz licencji niewyłącznej nie ma prawa do wszczęcia postępowania przed Sądem, o ile właściciel patentu nie zostanie o tym uprzednio poinformowany i tylko w takim zakresie, jaki wyraźnie przewidziano w umowie licencyjnej.

4) Właściciel patentu ma prawo przystąpić jako strona do postępowań wszczętych przez posiadacza licencji.

5) We wszczętym przez posiadacza licencji postępowaniu w sprawie naruszenia nie można podważać ważności patentu, jeżeli właściciel patentu nie bierze udziału w postępowaniu. Ta strona postępowania w sprawie naruszenia, która chce podważyć ważność patentu, musi wszcząć postępowanie przeciwko właścicielowi danego patentu.

6) Każda inna osoba fizyczna lub prawna lub każdy organ równoważny osobie prawnej upoważnionej do wszczęcia postępowania zgodnie z prawem właściwym dla danego umawiającego się państwa, którego patent dotyczy, może wszcząć postępowanie zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

Artykuł 28

Zastępstwo

1) Strony są reprezentowane przez prawników uprawnionych do występowania przed sądem umawiającego się państwa.

2) Strony mogą być reprezentowane alternatywnie przez europejskich rzeczników patentowych, którzy są uprawnieni do pełnienia obowiązków zawodowych przedstawicieli przed Europejskim Urzędem Patentowym na mocy art. 134 Konwencji o patencie europejskim i którzy posiadają odpowiednie kwalifikacje, takie jak certyfikat uprawniający do rozstrzygania sporów patentowych w Unii Europejskiej.

2a) Przedstawiciele stron mogą wspomagać rzecznicy patentowi, którzy mają zezwolenie na wypowiadanie się na rozprawach Sądu zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

3) Wymogi dotyczące kwalifikacji zgodnie z ust. 2 są ustalane przez komitet mieszany na podstawie wniosku Komisji Wspólnot Europejskich. Sekretarz prowadzi wykaz europejskich rzeczników patentowych uprawnionych do reprezentowania stron przed Sądem.

4) Przedstawicielom stron przysługują prawa i immunitety niezbędne do niezależnego wykonywania ich obowiązków na warunkach określonych w regulaminie wewnętrznym.

5) Przedstawiciele stron nie mogą przed Sądem zniekształcać spraw i faktów świadomie lub mając racjonalne powody, by znać te sprawy i fakty.

ROZDZIAŁ II – JĘZYKI POSTĘPOWANIA

Artykuł 29

Język postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji

- 1) Językiem postępowania przed każdym oddziałem lokalnym lub regionalnym jest (są) język(i) urzędowy (urzędowe) państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub język(i) urzędowy (urzędowe) innych umawiających się państw, na których terytorium znajduje się dany oddział lub język(i) urzędowy (urzędowe) wyznaczone przez umawiające się państwa należące do tego samego oddziału regionalnego.
- 2) Niezależnie od ust. 1 umawiające się państwa mogą wyznaczyć jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego jako język postępowania przed ich oddziałem lokalnym lub regionalnym.
- 3) Strony mają prawo do uzgodnienia, że jako język postępowania używany będzie język, w którym udzielono patentu, pod warunkiem uzyskania akceptacji właściwego oddziału. Jeżeli dany oddział nie zatwierdzi ich wyboru, strony mogą wystąpić o przeniesienie sprawy do oddziału centralnego.
- 4) [Na wniosek jednej ze stron i po wysłuchaniu pozostałych stron] / [Za zgodą stron] odpowiedni oddział lokalny lub regionalny ze względu na stosowność i sprawiedliwość może jako język postępowania wybrać ten język, w którym udzielono patentu.
- 5) Językiem postępowania w oddziale centralnym jest ten język, w którym udzielono danego patentu.

Artykuł 30

Język postępowania przed Sądem Apelacyjnym

Językiem postępowania przed Sądem Apelacyjnym jest język, w którym toczyło się postępowanie przed Sądem Pierwszej Instancji.

2) Strony mogą uzgodnić, że jako język postępowania używany będzie język, w którym udzielono patentu.

3) W wyjątkowych przypadkach i w stopniu, w jakim uzna to za stosowne, Sąd Apelacyjny może postanowić o używaniu innego języka urzędowego umawiającego się państwa jako języka postępowania w całości lub w części postępowania, z zastrzeżeniem wyrażenia zgody przez strony.

Artykuł 31

Pozostałe ustalenia dotyczące języka

1) Każdy oddział Sądu Pierwszej Instancji oraz Sądu Apelacyjnego może, w stopniu, w jakim uważa to za stosowne, zrezygnować z wymogu tłumaczenia.

2) Na wniosek jednej ze stron i w odpowiednim zakresie każdy oddział Sądu Pierwszej Instancji oraz Sądu Apelacyjnego gwarantuje możliwość tłumaczenia ustnego, które ma pomóc stronom zainteresowanym biorącym udział w postępowaniu ustnym.

ROZDZIAŁ III – POSTĘPOWANIE PRZED SĄDEM

Artykuł 32

Postępowanie pisemne, dodatkowe i ustne

1) Zgodnie z regulaminem wewnętrznym postępowanie przed Sądem składa się z procedury pisemnej, dodatkowej i ustnej. Wszystkie procedury organizowane są w sposób elastyczny i wyważony.

2) W przypadku procedury dodatkowej, po zakończeniu procedury pisemnej i w odpowiednich przypadkach, sędzia pełniący funkcję sprawozdawcy wyznaczony zgodnie z regulaminem wewnętrznym – pod warunkiem uzyskania mandatu całego składu orzekającego – odpowiada za zwołanie rozprawy dodatkowej. W szczególności rozpatruje możliwość zawarcia ugody.

3) Procedura ustna daje stronom możliwość właściwego przedstawienia swoich argumentów. Za zgodą stron Sąd może zrezygnować z procedury ustnej.

Artykuł 33

Środki dowodowe

1) W postępowaniu przed Sądem środki udostępniania i pozyskiwania dowodów obejmują w szczególności:

- a) przesłuchanie stron;
- b) żądanie dostarczenia informacji;
- c) przedłożenie dokumentów;
- d) zeznania świadków;
- e) opinie biegłych;
- f) oględziny miejsca;
- g) testy lub doświadczenia porównawcze;
- h) złożenie pisemnego oświadczenia pod przysięgą (affidavit).

2) Procedurę gromadzenia takich dowodów uregulowano w regulaminie wewnętrznym. Przesłuchania świadków i biegłych odbywają się pod kontrolą Sądu i ograniczają się do koniecznych elementów.

Artykuł 33a

Ciężar dowodu

Ciężar przedstawienia dowodów na istnienie danych faktów spoczywa na stronie, która powołuje się na te fakty.

Artykuł 34

Odwrócenie ciężaru dowodu

1) Jeżeli przedmiotem patentu jest proces uzyskania [...] produktu, identyczny produkt wytworzony bez zgody właściciela patentu uznaje się – przy braku dowodu przeciwnego – za uzyskany w wyniku danego opatentowanego procesu.

2) Ta sama zasada obowiązuje, jeżeli istnieje poważne prawdopodobieństwo, że identyczny produkt został wytworzony w wyniku danego procesu, a właściciel patentu nie był w stanie, mimo podjęcia rozsądnych wysiłków, ustalić procesu rzeczywiście zastosowanego.

3) Przy wskazywaniu dowodu przeciwnego bierze się pod uwagę prawnie uzasadnione interesy pozwanego w zakresie ochrony jego tajemnicy produkcyjnej i handlowej.

ROZDZIAŁ III – UPRAWNIENIA SĄDU

Artykuł 34a

Przepisy ogólne

1) Sąd – zgodnie ze statutem i regulaminem wewnętrznym – może stosować takie środki, procedury i środki prawne, które zostały określone w niniejszym porozumieniu, oraz uzależnić swoje nakazy od spełnienia innych warunków.

2) Sąd należycie uwzględni interesy stron i przed wydaniem nakazu daje każdej stronie możliwość przedstawienia swoich interesów, o ile nie będzie to przeszkodą w skutecznym wykonaniu takiego nakazu.

Artykuł 35

Nakaz przedstawienia dowodów

1) Jeżeli strona przedstawiła racjonalnie dostępne dowody wystarczające do uzasadnienia jej roszczeń, a w uzasadnieniu tych roszczeń wymieniła dowody, które leżą w gestii strony przeciwnej lub strony trzeciej, Sąd może nakazać tej stronie, aby dostarczyła takie dowody. Nakaz taki nie skutkuje zobowiązaniem do działania na swoją niekorzyść.

2) Na wniosek strony Sąd może nakazać – na takich samych warunkach, jak wymieniono w ust. 1 – aby strona przeciwna przedłożyła dokumenty bankowe, finansowe lub handlowe, które leżą w jej gestii.

Artykuł 35a

Nakaz zabezpieczenia dowodów oraz przeszukania mienia

- 1) Ze względu na charakter sprawy nawet przez rozpoczęciem postępowania Sąd na wniosek strony, która przedstawiła racjonalnie dostępne dowody wystarczające do uzasadnienia jej roszczenia wynikającego z faktu, że jej prawa do patentu zostały naruszone lub mogą zostać naruszone, może nakazać zastosowanie niezwłocznych i skutecznych środków tymczasowych, aby zabezpieczyć odpowiednie dowody, które mają związek z domniemanym naruszeniem.
- 2) Środki takie mogą obejmować szczegółowy opis z pobieraniem próbek lub bez, zajęcie fizyczne naruszających prawo towarów, a także, we właściwych przypadkach, materiałów i narzędzi użytych do produkcji lub dystrybucji tych towarów oraz związanych z nimi dokumentów.
- 2a) Przeszukania miejsca dokonuje osoba powołana przez Sąd zgodnie z regulaminem wewnętrznym.
- 3) Strona występująca o przeszukanie miejsca nie może być obecna przy tych czynnościach, ale może ją reprezentować niezależny specjalista, którego nazwisko musi zostać wymienione w nakazie sądowym.
- 4) Jeśli istnieje taka potrzeba, środki przyjmuje się bez wysłuchania drugiej strony, zwłaszcza gdy jakiegokolwiek opóźnienie może spowodować szkodę nie do naprawienia dla właściciela patentu lub gdy istnieje dające się udowodnić ryzyko zniszczenia dowodów.
- 5) Gdy środki zapewniające zabezpieczenie dowodów są stosowane bez wysłuchania drugiej strony, strona ta powiadamiana jest niezwłocznie, a najpóźniej tuż po zastosowaniu środków. Na żądanie stron, których dotyczy wydany nakaz, w odpowiednim czasie po powiadomieniu o środkach odbywa się kontrola sądowa, włącznie z prawem do wysłuchania, i w toku której podejmowana jest decyzja o zmianie, odwołaniu lub potwierdzeniu środków.

6) Sąd gwarantuje, że na wniosek pozwanego środki przyjęte w celu zabezpieczenia dowodów zostają uchylone lub w inny sposób przestają być skuteczne, bez uszczerbku dla odszkodowania, o które można wystąpić, jeżeli w terminie nieprzekraczającym 31 dni kalendarzowych wnioskodawca nie rozpocznie przed Sądem postępowania prowadzącego do wydania wyroku ze względu na charakter sprawy.

7) W razie uchylenia środków służących zabezpieczeniu dowodów, lub w razie ich wygaśnięcia z powodu jakiegokolwiek działania lub zaniechania wnioskodawcy, lub jeśli stwierdzono brak naruszenia prawa do patentu lub groźby jego naruszenia, na żądanie pozwanego Sąd może nakazać wnioskodawcy wypłacenie pozwanemu stosownego odszkodowania za wszelkie szkody spowodowane przez te środki.

Artykuł 35b

Nakaz zamrożenia zasobów

Sąd może nakazać stronie, aby zaniechała usuwania z terytorium objętego jego jurysdykcją wszelkiego znajdującego się tam mienia lub prowadzenia transakcji w odniesieniu do tego mienia niezależnie od tego, czy znajduje się ono w jego jurysdykcji.

Artykuł 36

Biegli sądowi

1) Bez uszczerbku dla możliwości przedstawienia przez strony opinii biegłych Sąd może w dowolnej chwili powołać biegłych sądowych, aby służyli wiedzą fachową w zakresie konkretnych aspektów danej sprawy. Sąd przekazuje biegłemu sądowemu powołanemu w danej sprawie wszelkie informacje niezbędne, aby mógł on przedstawić swoją opinię.

2) W tym celu Sąd – zgodnie z regulaminem wewnętrznym – sporządza orientacyjny imienny wykaz biegłych; wykaz ten jest prowadzony przez sekretariat.

3) Biegli sądowi gwarantują niezależność i bezstronność. Zasady regulujące konflikty interesów mające zastosowanie do sędziów mają analogiczne zastosowanie do biegłych.

4) Ekspertyzy przedłożone Sądowi są udostępniane stronom, które mają możliwość odniesienia się do nich.

Artykuł 37

Środki tymczasowe i zabezpieczające

1) Sąd może wydawać nakazy stronie, która dokonała domniemanego naruszenia, lub stronie trzeciej, z której pośrednictwa ta osoba korzysta, na zasadzie tymczasowej, aby zapobiec wszelkim zagrażającym naruszeniom, zakazać dalszego domniemanego naruszania lub aby taką kontynuację uzależnić od złożenia gwarancji.

2) Sąd może rozważyć interesy stron, a w szczególności uwzględnić potencjalne szkody, jakie mogą dla stron wynikać z faktu wydania lub odmowy wydania przedmiotowego nakazu.

3) Sąd może również nakazać zajęcie lub przekazanie towarów podejrzewanych o naruszanie prawa do patentu tak, aby zapobiec ich wprowadzeniu do obrotu lub przepływu handlowego. Jeżeli strona poszkodowana wykaże, że zachodzi prawdopodobieństwo, iż uzyskanie odszkodowania będzie niemożliwe, Sąd może nakazać prewencyjne zajęcie majątku ruchomego i nieruchomego osoby, która dokonała domniemanego naruszenia, w tym zablokowanie jej rachunków bankowych oraz innych zasobów.

4) W odniesieniu do środków, o których mowa w ust. 1 i 3, Sąd może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia wszelkich racjonalnych dowodów, dzięki którym Sąd upewniłby się w wystarczającym stopniu, że wnioskodawca jest posiadaczem praw i to prawo wnioskodawcy jest naruszane lub takie naruszenie wkrótce nastąpi.

5) Do środków, o których mowa w niniejszym artykule, analogicznie stosuje się art. 35a ust. 4–7.

Artykuł 37a

Nakazy stałe

1) Jeżeli wydany zostanie wyrok stwierdzający, że patent jest naruszany, Sąd może wydać nakaz zakazujący dalszego naruszania. Sąd może również wydać takie nakazy pośrednikowi, z którego usług korzysta strona trzecia, w celu naruszania prawa do patentu.

2) W odpowiednich przypadkach nakaz taki może się wiązać z karą okresowej płatności na rzecz Sądu, aby zagwarantować, że będzie on przestrzegany.

Artykuł 38

Środki naprawcze w postępowaniu o naruszenie

1) Bez uszczerbku dla wszelkich odszkodowań należnych stronie poszkodowanej z tytułu naruszenia i bez żadnego rodzaju rekompensaty Sąd może na żądanie wnioskodawcy nakazać przyjęcie właściwych środków w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono naruszenie praw do patentu, a w odpowiednich przypadkach również w odniesieniu do materiałów i narzędzi użytych do tworzenia lub wytwarzania tych towarów.

2) Środki takie obejmują:

- a) stwierdzenie faktu naruszenia;
- b) wycofanie z obrotu;
- c) pozbawienie produktu tej jego właściwości, która powoduje naruszenie;
- d) całkowite usunięcie z obrotu; lub
- e) zniszczenie.

3) Sąd nakazuje wykonanie tych środków na koszt naruszającego, chyba że przywołane zostaną szczególne przyczyny, aby tego nie robić.

4) Przy rozpatrywaniu wniosku o zastosowanie środków naprawczych uwzględnia się potrzebę zachowania proporcjonalności między wagą naruszenia a nakazanymi środkami, gotowość danej strony do nadania materiałom stanu nienaruszającego patentu, a także interesy stron trzecich.

Artykuł 38a

Wyrok stwierdzający ważność patentu

1) Sąd orzeka w sprawie ważności patentu na podstawie bezpośredniego powództwa o uchylenie lub roszczenia wzajemnego dotyczącego uchylenia.

2) Sąd może uchylić patent w całości lub częściowo jedynie na podstawie art. 138 ust. 1 konwencji o patencie europejskim lub na podstawie art. 28 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr ... w sprawie patentu wspólnotowego.

3) Nie naruszając art. 138 ust. 3 Konwencji o patencie europejskim, jeżeli podstawy uchylenia mają jedynie częściowy wpływ na patent, patent zostaje ograniczony przez odpowiednią zmianę roszczeń i uchylony częściowo.

4) W stopniu, w jakim patent uchylono, uznaje się, że w przypadku patentu wspólnotowego nie miał on od początku skutków określonych w art. 7 i 8 rozporządzenia Rady (WE) nr [...] w sprawie patentu wspólnotowego, a przypadku patentu europejskiego, skutków określonych w art. 64 i 67 Konwencji o patencie europejskim.

5) Jeżeli Sąd w ostatecznym wyroku uchylił patent – w całości lub częściowo – przesyła kopię wyroku do Europejskiego Urzędu Patentowego oraz – w przypadku patentu europejskiego – do krajowego urzędu patentowego każdego zainteresowanego umawiającego się państwa.

Artykuł 39

Nakaz przekazania informacji

1) Sąd w odpowiedzi na uzasadniony i wyważony wniosek powoda oraz zgodnie z regulaminem wewnętrznym może nakazać stronie dopuszczającej się domniemanego naruszenia patentu, aby ta poinformowała powoda o:

- a) pochodzeniu i kanałach dystrybucji towarów lub procesów, które naruszają patent;
- b) ilości wyprodukowanych, wytworzonych, wysłanych, otrzymanych lub zamówionych przedmiotowych towarów lub usług, jak również o uzyskanych za nie cenach oraz
- c) tożsamości każdej osoby trzeciej zaangażowanej w produkcję lub dystrybucję towarów naruszających patent lub w stosowanie procesu naruszającego dany patent.

2) Zgodnie z regulaminem wewnętrznym Sąd może także nakazać, aby każda osoba, która na skalę handlową:

- a) posiadała towary naruszające patent lub stosowała proces naruszający patent;
- b) świadczyła usługi wykorzystywane w działalności naruszającej patent lub
- c) została przez osobę, o której mowa w lit. a) lub b), wskazana jako zaangażowana w produkcję, wytwarzanie lub dystrybucję towarów lub procesów albo świadczenie usług,

przekazała powodowi informacje, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 40

Ochrona informacji niejawnych

W celu ochrony tajemnic handlowych, danych osobowych lub innych poufnych informacji dotyczących strony lub strony trzeciej lub w celu zapobieżenia nadużywaniu dowodów Sąd może nakazać ograniczenie lub zakaz gromadzenia i stosowania dowodów w postępowaniu przed Sądem lub też nakazać ograniczenie do określonych osób dostępu do tego typu dowodów.

Artykuł 41

Przyznanie odszkodowania

1) Na wniosek strony poszkodowanej Sąd może nakazać sprawcy, który brał udział w działalności naruszającej patent świadomie lub mając racjonalne podstawy by o tym wiedzieć, aby wypłacił stronie poszkodowanej odszkodowanie proporcjonalne do strat faktycznie poniesionych w związku z naruszeniem patentu.

2) Stronie poszkodowanej przywraca się w najszerszym możliwym zakresie pozycję, którą zajmowałaby, gdyby żadne naruszenie patentu nie miało miejsca. Strona naruszająca nie odnosi korzyści z naruszenia. Odszkodowanie nie może jednak mieć charakteru kary.

3) Przy ustalaniu odszkodowania Sąd:

a) bierze pod uwagę wszystkie właściwe aspekty, takie jak poniesione przez stronę poszkodowaną negatywne skutki gospodarcze z utraconymi zyskami włącznie, wszelkie nieuczciwe zyski uzyskane przez naruszającego oraz, we właściwych przypadkach, elementy inne niż czynniki ekonomiczne, w rodzaju np. uszczerbku moralnego, jaki strona poszkodowana odniosła w związku z naruszeniem; lub

b) jako alternatywa dla lit. a) może on, we właściwych przypadkach, ustanowić odszkodowania ryczałtowe na podstawie elementów takich, jak przynajmniej wysokość opłat licencyjnych, honorariów autorskich lub opłat, które byłyby należne, gdyby naruszający wystąpił z wnioskiem o zgodę na wykorzystywanie danego patentu.

4) Jeżeli osoba naruszająca prawo patentowe prowadziła działalność naruszającą patent nieświadomie lub nie mając racjonalnych podstaw by o tym wiedzieć, Sąd może nakazać zwrot dochodów lub wypłatę odszkodowania.

Artykuł 42

Koszty sądowe

1) Rozsądne i proporcjonalne koszty sądowe oraz inne wydatki poniesione przez stronę wygrywającą są pokrywane z reguły przez stronę przegrywającą, chyba że zasada słuszności wymaga innego postępowania.

2) W przypadku gdy żądanie strony zostanie uwzględnione tylko częściowo lub w nadzwyczajnych okolicznościach Sąd może nakazać, aby strony pokryły koszty zgodnie z zasadą słuszności lub aby każda ze stron pokryła sama koszty, które poniosła.

3) Strona powinna pokryć wszelkie koszty, które nie są niezbędne, poniesione z jej winy przez Sąd lub inną stronę.

4) Na wniosek pozwanego Sąd może nakazać powodowi zapewnienie odpowiedniego zabezpieczenia kosztów sądowych i innych wydatków poniesionych przez pozwanego, za pokrycie których może odpowiadać powód, zwłaszcza w sprawach, o których mowa w art. 35, 35a, 35b i 37.

Artykuł 43

Oplaty sądowe

1) Strony postępowania prowadzonego przed Sądem uiszczają opłaty sądowe. [...]

[...]

2) Opłaty sądowe uiszczą się z góry. Strona, która nie uiściła stosownej opłaty sądowej, może zostać wyłączona z dalszego uczestnictwa w postępowaniu.

Artykuł 44

Pomoc prawna

1) Strona będąca osobą fizyczną, która nie jest w stanie pokryć całości lub części kosztów postępowania, może w każdej chwili wystąpić o pomoc prawną. Warunki udzielania pomocy prawnej są określone w regulaminie wewnętrznym.

2) Sąd decyduje o tym, czy pomoc prawna ma zostać przyznana w całości czy częściowo lub o odmowie przyznania takiej pomocy zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

3) Na wniosek Sądu komitet mieszany ustala wysokość pokrywanych kosztów pomocy prawnej i zasady pokrywania tych kosztów.

Artykuł 44a

Termin przedawnienia

Postępowania związane z wszelkimi formami zadośćuczynienia finansowego mogą być wszczynane w okresie do pięciu lat od dnia, w którym strona występująca dowiedziała się, lub miała racjonalne powody, by się dowiedzieć, o faktach uzasadniających wszczęcie postępowania

ROZDZIAŁ V – ODWOŁANIA

Artykuł 45

Odwołanie

1) Odwołanie może zostać wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji przed Sąd Apelacyjny przez każdą stronę, której żądanie nie zostało uwzględnione, w całości lub w części. Od prawomocnego wyroku Sądu Pierwszej Instancji lub od nakazu, o którym mowa w art. [29 ust. 4], 35, 35a, 35b, 37 lub 39 może zostać wniesione odwołanie. Odwołanie od każdego innego nakazu jest możliwe jedynie wraz z prawomocnym wyrokiem, o ile Sąd Apelacyjny nie zezwoli na odwołanie.

2) Odwołanie zostaje wniesione w terminie dwóch miesięcy od zawiadomienia o prawomocnym wyroku Sądu Pierwszej Instancji lub w terminie piętnastu dni kalendarzowych od zawiadomienia o nakazie, o którym mowa w ust. 1.

3) Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji może dotyczyć kwestii prawnych i faktycznych.

4) Nowe fakty i nowe dowody mogą zostać przedstawione wyłącznie wtedy, kiedy ich przedłożenie przez stronę zainteresowaną z uzasadnionych powodów nie było możliwe podczas postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji, zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

Artykuł 46

Skutki odwołania

- 1) Nie naruszając ust. 2, odwołanie nie ma skutku zawieszającego, chyba że Sąd Apelacyjny postanowi inaczej na uzasadniony wniosek jednej ze stron. W regulaminie wewnętrznym gwarantuje się niezwłoczne podjęcie takiej decyzji.
- 2) Odwołanie od wyroku dotyczącego powództw lub powództw wzajemnych ma zawsze skutek zawieszający.
- 3) Odwołanie od nakazu, o którym mowa w art. [29 ust. 4,] 35, 35a, 35b, 37 lub 39, nie wstrzymuje biegu postępowania głównego. Sąd może jednak nie wydać prawomocnego wyroku w postępowaniu głównym, zanim nie zostanie wydany wyrok dotyczący nakazu, od którego wniesiono odwołanie.

Artykuł 47

Wyrok w sprawie odwołania i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

- 1) Jeżeli odwołanie jest uzasadnione Sąd Apelacyjny uchyla wyrok Sądu Pierwszej Instancji i wydaje prawomocny wyrok. Sąd Apelacyjny może w wyjątkowych przypadkach oraz zgodnie z regulaminem wewnętrznym przekazać sprawę Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania.
- 2) Gdy sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji, jest on w kwestiach prawnych związany wyrokiem Sądu Apelacyjnego.

Artykuł 48

Wykładnia prawa wspólnotowego

1) Gdy przed Sądem Pierwszej Instancji zostanie podniesiona kwestia wykładni Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub ważności i wykładni aktów prawnych instytucji Wspólnoty Europejskiej, Sąd ten może, jeśli uzna to za konieczne do wydania wyroku, zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o orzeczenie w tej kwestii. Gdy kwestia taka jest podniesiona przed Sądem Apelacyjnym, Sąd ten zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o orzeczenie w tej kwestii.

2) Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie wykładni Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub ważności i wykładni aktów prawnych instytucji Wspólnoty Europejskiej jest wiążące dla Sądu Pierwszej Instancji i dla Sądu Apelacyjnego.

ROZDZIAŁ VI – WYROKI

Artykuł 49

Podstawa wyroków i prawo do wysłuchania

- 1) Sąd rozstrzyga zgodnie z żądaniem stron. Sąd nie wykracza poza żądanie strony.
- 2) Wyroki co do istoty sprawy mogą być wydawane wyłącznie na podstawie przyczyn lub dowodów, do których strony miały możliwość ustosunkowania się.
- 3) Wyroki co do istoty sprawy mogą być wydawane wyłącznie na podstawie okoliczności, faktów i dowodów zgłoszonych przez strony lub wprowadzonych do postępowania na mocy nakazu Sądu.
- 4) Sąd dokonuje oceny dowodów w sposób swobodny i niezawisły.

Artykuł 50

Wymagania formalne

- 1) Wyrok Sądu zawiera uzasadnienie i jest wydawany na piśmie zgodnie z regulaminem wewnętrznym.
- 2) Wyrok Sądu wydaje się w języku, w jakim prowadzone było postępowanie.

Artykuł 51

Zdania odrębne

- 1) Wyroki Sądu zapadają większością składu orzekającego zgodnie ze statutem. W przypadku równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego składu orzekającego.
- 2) W wyjątkowych okolicznościach każdy członek składu sędziowskiego może zgłosić zdanie odrębne różniące się od wyroku Sądu.

Artykuł 52

Uгода

Strony mogą w każdym momencie postępowania zakończyć sprawę na drodze ugody potwierdzonej wyrokiem Sądu. Na drodze ugody nie można stwierdzić pełnej lub częściowej nieważności patentu ani patent nie może zostać w pełni lub częściowo unieważniony.

Artykuł 54

Publikacja wyroków

Sąd może na prośbę wnioskodawcy i na koszt osoby naruszającej prawo patentowe nakazać przedsięwzięcie stosownych środków służących rozpowszechnieniu informacji dotyczących wyroku, w tym przedstawienie i opublikowanie wyroku w całości lub części w mediach publicznych.

Artykuł 55

Ponowne wysłuchanie

1) Wniosek o ponowne wysłuchanie po wydaniu prawomocnego wyroku można w wyjątkowych okolicznościach złożyć do Sądu Apelacyjnego w związku z ujawnieniem faktu, który może mieć decydujące znaczenie i o którym strona występująca o ponowne wysłuchanie nie wiedziała w momencie wydawania wyroku. Wniosek taki może być złożony wyłącznie ze względu na istotne uchybienie proceduralne lub czyn, który zgodnie z prawomocnym wyrokiem sądu został uznany za przestępstwo.

2) Wniosek o ponowne wysłuchanie składa się w ciągu 10 lat od daty wyroku, ale nie później niż dwa miesiące od dnia, w którym stwierdzono dany fakt, również czyn, który zgodnie z prawomocnym wyrokiem sądu został uznany za przestępstwo. Wniosek taki nie ma skutku zawieszającego, chyba że Sąd Apelacyjny postanowi inaczej.

3) Jeżeli wniosek o ponowne wysłuchanie jest uzasadniony, Sąd Apelacyjny może odłożyć w całości lub częściowo wyrok będący przedmiotem rewizji oraz wznowić postępowanie, zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

4) Osoby, które korzystają z patentów będących przedmiotem wyroku i które działają w dobrej wierze, powinny mieć możliwość dalszego stosowania tych patentów.

Artykuł 56

Wykonanie wyroku

1) Aby wyrok Sądu podlegał wykonaniu w odniesieniu do każdej z umawiających się stron, nie jest potrzebne stwierdzenie wykonalności. Do wyroku Sądu dołącza się nakaz wykonania.

2) W stosownych przypadkach wykonanie wyroku może podlegać przedstawieniu zabezpieczenia lub równoważnego środka zabezpieczającego w celu zagwarantowania zadośćuczynienia za wszelkie doznane szkody, zwłaszcza w przypadku nakazów.

3) Bez uszczerbku dla postanowień niniejszego porozumienia i statutu postępowanie wykonawcze reguluje prawo tego z umawiających się państw, na terytorium którego wykonanie ma miejsce. Każdy wyrok Sądu zostaje wykonany na takich samych warunkach jak wyrok wydany na terytorium tego z umawiających się państw, na terytorium którego wykonanie ma miejsce.

4) Jeżeli strona nie spełni warunków postanowienia Sądu, może zostać na nią nałożona okresowa kara pieniężna płatna na rzecz Sądu. Kara pieniężna jest proporcjonalna do wagi nakazu, który ma zostać wykonany. Okresową karę pieniężną nakłada się bez naruszenia prawa strony do domagania się odszkodowania lub zabezpieczenia.

CZEŚĆ IIIA – REALIZACJA I DZIAŁANIE POROZUMIENIA

Artykuł 57

Komitet mieszany

1) Komitet mieszany składa się z przedstawicieli umawiających się stron, przy czym każda strona ma jednego przedstawiciela. Wspólnotę Europejską reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich.

2) Każde umawiające się państwo ma jeden głos.

3) Komitet mieszany przyjmuje swoje decyzje większością trzech czwartych reprezentowanych i głosujących umawiających się państw, o ile niniejsze porozumienie lub statut nie przewidują inaczej.

4) Komitet mieszany przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

5) Komitet mieszany wybiera spośród swoich członków przewodniczącego. Czas trwania kadencji wynosi trzy lata. Kadencja jest odnawialna.

Artykuł 57a

Komitet budżetowy

1) Komitet budżetowy składa się z przedstawicieli umawiających się stron, przy czym każda strona ma jednego przedstawiciela. Wspólnotę Europejską reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich.

2) Każde umawiające się państwo ma jeden głos.

3) Komitet budżetowy podejmuje decyzje zwykłą większością głosów przedstawicieli umawiających się państw. Do przyjęcia budżetu wymagana jest jednak większość trzech czwartych głosów przedstawicieli umawiających się państw.

4) Komitet budżetowy wybiera spośród swoich członków przewodniczącego. Czas trwania kadencji wynosi trzy lata. Kadencja jest odnawialna.

Artykuł 57b

Komitet doradczy

1) Komitet doradczy:

a) wspomaga komitet mieszany w przygotowaniach do wyznaczania sędziów Sądu;

b) przedstawia Prezydium propozycje wytycznych dotyczących ramowego programu szkoleń dla sędziów, o którym mowa w art. 14; oraz

c) przekazuje komitetowi mieszanemu opinie na temat wniosków Komisji Wspólnot Europejskich dotyczących wymogów w zakresie kwalifikacji, o których mowa w art. 28 ust. 2.

2) Komitet doradczy składa się z sędziów patentowych i osób o najwyższych kwalifikacjach specjalizujących się w prawie patentowym i rozstrzyganiu sporów patentowych. Osoby te są mianowane na okres sześciu lat zgodnie z procedurą określoną w statucie. Mogą być mianowane ponownie.

3) Skład komitetu doradczego zapewnia szeroki zakres właściwej wiedzy fachowej i reprezentację każdego umawiającego się państwa.

4) Komitet doradczy wybiera spośród swoich członków przewodniczącego. Komitet doradczy przyjmuje swój regulamin.

CZEŚĆ IV – PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 58

Okres przejściowy

1) Podczas okresu przejściowego wynoszącego siedem lat od daty, o której mowa w art. 59, postępowania w sprawie naruszenia lub uchylecia patentu europejskiego można nadal wszczynać przed sądami krajowymi lub innymi organami danego umawiającego się państwa, które są właściwe na mocy prawa krajowego.

2) Wszelkie postępowania toczące się przed sądem krajowym na końcu okresu przejściowego nadal podlegają systemowi przejściowemu.

3) Aby podczas siedmioletniego okresu przejściowego zapewnić najefektywniejsze wykorzystanie i łączenie zasobów oraz nie naruszając art. 5 i art. 6 ust. 3, umawiające się państwa, na terytorium których przed okresem, o którym mowa w art. 59, podczas trzech kolejnych lat wszczęto mniej niż pięćdziesiąt spraw patentowych w roku kalendarzowym:

a) posiadają składy orzekające oddziałów lokalnych, które pierwotnie obradują w następującym składzie: jeden sędzia będący obywatelem zainteresowanego umawiającego się państwa oraz dwóch członków z zespołu sędziów niebędących obywatelami zainteresowanego umawiającego się państwa; lub

b) przyłączają się do oddziału regionalnego, w którym rozpoznaje się przynajmniej pięćdziesiąt spraw rocznie.

4) Posiadacze patentów europejskich udzielonych lub wnioskowanych przed dniem, o którym mowa w art. 59, mają możliwość wyłączenia się z zastosowania art. 3, o ile nie wszczęto już postępowania przed Sądem. Aby skorzystać z tej możliwości powiadamiają oni Sekretariat o swoim wyłączeniu nie później niż w terminie miesiąca przed upływem okresu przejściowego.

CZEŚĆ V – PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 58a

Ratyfikacja i złożenie dokumentów

Niniejsze porozumienie podlega ratyfikacji przez umawiające się strony, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne składa się w [Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej (zwanej dalej „depozytariuszem”)].

Artykuł 58b

Przystąpienie

- 1) Do niniejszego porozumienia mogą przystępować wszystkie umawiające się państwa Konwencji o patencie europejskim.
- 2) Akty przystąpienia składa się u [depozytariusza].

Artykuł 58c

Okres obowiązywania porozumienia

Niniejsze porozumienie zostaje zawarte na czas nieokreślony.

Artykuł 58d

Rewizja

- 1) Niniejsze porozumienie może zostać zrewidowane przez umawiające się strony.

[2) Komitet mieszany może zmienić niniejsze porozumienie w celu uzgodnienia go z traktatem międzynarodowym dotyczącym patentów lub prawodawstwem Wspólnoty Europejskiej. Wymaga się jednomyślności umawiających się stron.]

3) Nie później niż pięć lat od dnia, o którym mowa w art. 59, Komisja Wspólnot Europejskich sporządza sprawozdanie dotyczące działania Sądu.

Artykuł 58e

Wypowiedzenie

1) Każde umawiające się państwo niebędące państwem członkowskim może w dowolnym momencie wypowiedzieć niniejsze porozumienie. O wypowiedzeniu powiadamia się komitet mieszany. Po otrzymaniu takiego powiadomienia umawiające się strony sporządzają stosowny protokół.

2) Wypowiedzenie niniejszego porozumienia pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich postępowań toczących się przed Sądem.

Artykuł 58f

Języki porozumienia

Niniejsze porozumienie sporządza się w jednym egzemplarzu w językach [...], przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Artykuł 59

Wejście w życie

1) Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po dniu, w którym [depozytariusz] powiadomi umawiające się strony, że porozumienie zostało ratyfikowane przez państwa członkowskie oraz że dokumenty ratyfikacyjne zostały złożone zgodnie z art. 58a.

2) W odniesieniu do każdego państwa, które spełnia warunki przystąpienia do niniejszego porozumienia zgodnie z postanowieniami art. 58b i które następnie zgadza się, aby być nim związanym, niniejsze porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych.

Artykuł 60

Rozpoczęcie obowiązywania porozumienia

[Ma zostać opracowany]

W dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, złożyli swoje podpisy pod niniejszym porozumieniem.

Sporządzono w ... dnia...

Projekt statutu Europejskiego i Wspólnotowego Sądu Patentowego

Artykuł 1

Zakres statutu

Statut zawiera postanowienia instytucjonalne i finansowe odnoszące się do Europejskiego i Wspólnotowego Sądu Patentowego utworzonego na mocy art. 1 porozumienia.

ROZDZIAŁ I – SĘDZIOWIE

Artykuł 2

Warunki, które muszą spełniać sędziowie

- 1) Każda osoba, która jest obywatelem umawiającego się państwa i spełnia warunki określone w art. 10 porozumienia i w niniejszym statucie, może zostać mianowana sędzią.
- 2) Sędziowie posiadają dobrą znajomość co najmniej jednego urzędowego języka Europejskiego Urzędu Patentowego.

Artykuł 3

Mianowanie sędziów

- 1) Zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 11 porozumienia sędziów mianuje komitet mieszany za wspólnym porozumieniem na podstawie wniosków komitetu doradczego [...].
- 2) Stanowiska są ogłaszane publicznie i zawierają warunki, jakie powinni spełniać kandydaci. Komitet doradczy przekazuje opinię na temat zdatności kandydatów do pełnienia obowiązków sędziego Sądu. Opinia zawiera wykaz najbardziej odpowiednich kandydatów. Wykaz zawiera co najmniej dwa razy tyle kandydatów, ile jest wolnych stanowisk.

3) Mianując [...] sędziów [...] komitet mieszany dba o zrównoważony skład Sądu, tak aby był on jak najbardziej reprezentatywny pod względem geograficznym i uwzględniał obywateli wszystkich umawiających się państw.

4) Sędziowie są mianowani na okres sześciu lat. Ich mandat jest odnawialny.

5) Komitet mieszany mianuje tylu sędziów, ilu potrzeba do sprawnego funkcjonowania Sądu.

Początkowo komitet mieszany mianuje sędziów w liczbie niezbędnej do utworzenia co najmniej jednego składu orzekającego zgodnie z art. 14 w każdym oddziale Sądu Pierwszej Instancji oraz co najmniej dwóch składów orzekających zgodnie z art. 16 w Sądzie Apelacyjnym.

6) W decyzji o mianowaniu sędziów w pełnym wymiarze czasu posiadających kwalifikacje prawne i techniczne komitet mieszany przedstawia instancję Sądu lub oddział Sądu Pierwszej Instancji, do których zostaje mianowany każdy sędzia, oraz dziedziny techniki, w których specjalizuje się dany sędzia posiadający kwalifikacje techniczne.

7) Sędziowie w niepełnym wymiarze czasu posiadający kwalifikacje techniczne są mianowani sędziami Sądu i są członkami zespołu sędziów na podstawie ich konkretnych kwalifikacji i doświadczenia. Mianowanie tych sędziów do Sądu zapewnia wiedzę we wszystkich dziedzinach techniki.

Artykuł 3a

Kadencja sędziów

1. Kadencja sędziego rozpoczyna się w dniu określonym w dokumencie mianowania.

2. W przypadku braku przepisu dotyczącego daty, kadencja rozpoczyna się w dniu, na który jest datowany dokument.

Artykuł 3b

Mianowanie członków komitetu doradczego

1) Każde umawiające się państwo proponuje członka komitetu doradczego, który to członek spełnia wymogi określone w art. 57b ust. 2 porozumienia.

2) Członkowie komitetu doradczego są mianowani przez komitet mieszany stanowiący za wspólnym porozumieniem.

3) Członkowie komitetu doradczego są całkowicie niezależni w sprawowaniu swoich obowiązków i nie są związani żadnymi instrukcjami.

Artykuł 4

Zaprzyśiężenie sędziów

Przed podjęciem obowiązków każdy z sędziów na posiedzeniu jawnym ślubuje wykonywać swe obowiązki bezstronnie i sumiennie oraz zachować w tajemnicy treść obrad Sądu.

Artykuł 5

Zasada bezstronności

1) Niezwłocznie po ślubowaniu każdy sędzia podpisuje oświadczenie, w którym uroczyście zobowiązuje się szanować, w trakcie pełnienia swojej funkcji i po jej zakończeniu, zobowiązania z nich wynikające, zwłaszcza obowiązki uczciwości i roztropności przy obejmowaniu niektórych stanowisk lub przyjmowaniu niektórych korzyści po zakończeniu pełnienia funkcji.

2) Sędzia nie może uczestniczyć w rozpoznawaniu żadnej sprawy, w której:

- a) brał udział jako doradca;
- b) był stroną lub występował w imieniu jednej ze stron;
- c) został powołany do orzekania w niej jako członek sądu, trybunału, komisji odwoławczej, zespołu ds. arbitrażu lub mediacji, komisji śledczej lub w jakimkolwiek innym charakterze;
- d) posiada interes osobisty lub finansowy w samej sprawie lub w związku z jedną ze stron; lub
- e) jest powiązany więzami rodzinnymi z jedną ze stron lub przedstawicielem stron.

3) Jeżeli z wyjątkowej przyczyny jakikolwiek sędzia uzna, że nie powinien brać udziału w orzekaniu lub rozpoznawaniu konkretnej sprawy, informuje o tym Prezesa Sądu Apelacyjnego lub, w przypadku sędziów Sądu Pierwszej Instancji, Prezesa Sądu Pierwszej Instancji. Jeżeli z wyjątkowej przyczyny Prezes Sądu Apelacyjnego lub, w przypadku sędziów Sądu Pierwszej Instancji, Prezes Sądu Pierwszej Instancji uzna, że dany sędzia nie powinien zasiadać [w składzie orzekającym] lub wypowiadać się w danej sprawie, uzasadnia to na piśmie i odpowiednio powiadamia danego sędziego.

4) Każda ze stron postępowania może zgłosić wniosek o wyłączenie sędziego z któregośkolwiek z powodów, o których mowa w ust. 2, lub jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do podejrzewania sędziego o stronniczość.

5) Wszelkie trudności powstałe w związku ze stosowaniem niniejszego artykułu są rozstrzygane decyzją Prezydium zgodnie z regulaminem wewnętrznym. Zainteresowany sędzia zostaje wysłuchany, nie bierze jednak udziału w posiedzeniach.

Artykuł 6

Immunitet sędziowski

1) Sędziowie korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do czynów przez nich dokonanych lub w związku z ich oficjalną funkcją. Korzystają z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji.

2) Prezydium może uchylić immunitet.

3) W przypadku uchylenia immunitetu i wszczęcia postępowania karnego przeciwko sędziemu, jest on sądzony w sądzie któregośkolwiek z umawiających się państw jedynie przez sąd uprawniony do sądenia członków najwyższych krajowych organów sądowniczych.

4) Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich ma zastosowanie do sędziów Sądu bez uszczerbku dla przepisów dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów określonych w niniejszym statucie.

Artykuł 7

Zakończenie pełnienia obowiązków

- 1) Oprócz zwykłego zastąpienia sędziego po wygaśnięciu jego mandatu zgodnie z art. 3 ust. 4 lub w następstwie jego zgonu, sędzia przestaje pełnić swoje obowiązki po rezygnacji.
- 2) Gdy sędzia składa rezygnację, kieruje pismo do Prezesa Sądu Apelacyjnego, lub w przypadku sędziów Sądu Pierwszej Instancji, do Prezesa Sądu Pierwszej Instancji; pismo jest następnie przekazywane do przewodniczącego komitetu mieszanego.
- 3) Z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 8, sędzia nadal pełni funkcję do momentu podjęcia obowiązków przez jego następcę.
- 4) Każdy wakat uzupełnia się w drodze mianowania nowego sędziego na pozostałą część kadencji poprzednika.

Artykuł 8

Odwołanie z urzędu

- 1) Sędzia może zostać pozbawiony urzędu lub innych świadczeń zamiast urzędu jedynie w przypadku, gdy Prezydium stwierdzi, że przestał on spełniać wymagane warunki lub zobowiązania powstałe z pełnionej przez niego funkcji. Zainteresowany sędzia zostaje wysłuchany, nie bierze jednak udziału w posiedzeniach.
- 2) Sekretarz Sądu przekazuje tę decyzję przewodniczącemu komitetu mieszanego.
- 3) W przypadku decyzji o pozbawieniu sędziego urzędu z chwilą zawiadomienia przewodniczącego Rady w składzie sędziowskim powstaje wakat.

Artykuł 9

Szkolenie

1) W ramowym programie szkoleń utworzonym na mocy art. 14 porozumienia przewiduje się odpowiednie i regularne szkolenie sędziów. Prezydium przyjmuje regulamin szkoleń i zapewnia jego realizację oraz ogólną spójność struktury szkoleń.

2) Ramowy program szkoleniowy przewiduje platformę wymiany wiedzy fachowej oraz forum do dyskusji, w szczególności przez:

a) organizowanie kursów, konferencji, seminariów, warsztatów i sympozjów;

b) współpracę z organizacjami międzynarodowymi i placówkami edukacyjnymi z dziedziny własności intelektualnej; oraz

c) propagowanie i wspieranie dalszego szkolenia zawodowego.

3) Sporządza się roczny program prac oraz wytyczne szkoleniowe, które dla każdego sędziego obejmują roczny plan szkoleń określający jego główne potrzeby z zakresu szkoleń zgodnie z regulaminem szkoleń.

4) Oprócz tego ramowy program szkoleń:

a) zapewnia odpowiednie szkolenie dla kandydatów na sędziów oraz dla nowo mianowanych sędziów Sądu;

b) wspiera przedsięwzięcia mające na celu ułatwianie współpracy między przedstawicielami, rzecznikami patentowymi i Sądem.

Artykuł 9a

Wynagrodzenie

Komitet mieszany ustala wynagrodzenie Prezesa Sądu Apelacyjnego, Prezesa Sądu Pierwszej Instancji, sędziów, sekretarza, zastępcy sekretarza oraz personelu.

ROZDZIAŁ II – PRZEPISY ORGANIZACYJNE

SEKCJA 1 – PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 10

Prezes Sądu Apelacyjnego

1) Prezes Sądu Apelacyjnego jest wybierany przez wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego ze swojego grona [...] na okres trzech lat. Może być dwukrotnie wybrany na kolejną kadencję.

2) Wybory Prezesa Sądu Apelacyjnego odbywają się w głosowaniu tajnym. Jeżeli dany sędzia uzyska bezwzględną większość głosów, zostaje wybrany. Jeżeli żaden sędzia nie uzyska bezwzględnej większości głosów, przeprowadza się drugie głosowanie i zostaje wybrany ten sędzia, który uzyska najwięcej głosów.

3) Prezes Sądu Apelacyjnego kieruje działalnością sądową oraz administracyjną Sądu Apelacyjnego oraz przewodniczy obradom Sądu Apelacyjnego w pełnym składzie.

4) Jeżeli stanowisko Prezesa Sądu Apelacyjnego zwolni się przed upływem zwykłego terminu jego kadencji, wybiera się następcę na pozostały okres kadencji.

Artykuł 10a

Prezes Sądu Pierwszej Instancji

1) Prezes Sądu Pierwszej Instancji jest wybierany przez wszystkich sędziów Sądu Pierwszej Instancji pracujących w pełnym wymiarze czasu ze swojego grona na okres trzech lat. Może być dwukrotnie wybrany na kolejną kadencję.

2) Prezes Sądu Pierwszej Instancji kieruje działalnością sądową oraz administracyjną Sądu Pierwszej Instancji.

3) Art. 10 ust. 2 i 4 mają analogiczne zastosowanie do Prezesa Sądu Pierwszej Instancji.

Artykuł 11

Prezydium

1) W skład Prezydium wchodzi Prezes Sądu Apelacyjnego pełniący obowiązki przewodniczącego, Prezes Sądu Pierwszej Instancji, dwóch sędziów Sądu Apelacyjnego wybranych spośród ogółu sędziów, trzech sędziów Sądu Pierwszej Instancji pracujących w pełnym wymiarze czasu wybranych spośród ogółu sędziów, oraz sekretarza jako członka bez prawa głosu.

2) Prezydium pełni swoje obowiązki zgodnie ze statutem. Może, bez uszczerbku dla swoich kompetencji, przekazywać wykonanie niektórych zadań jednemu ze swoich członków.

3) Prezydium odpowiada za zarządzanie Sądem i:

a) przekazuje opinię na temat wniosku do regulaminu zgodnie z art. 22 porozumienia;

b) sporządza wnioski o zmianę regulaminu wewnętrznego i wnioski dotyczące regulaminu finansowego Sądu;

c) przygotowuje roczny budżet, roczne sprawozdania finansowe i sprawozdanie roczne Sądu oraz przedkłada te dokumenty komitetowi budżetowemu;

d) opracowuje wytyczne dotyczące programu szkoleń dla sędziów i nadzoruje realizację tych wytycznych;

e) podejmuje decyzje w sprawie mianowania i dymisji sekretarza i zastępcy sekretarza;

f) ustala przepisy regulujące funkcjonowanie Sekretariatu, w tym sekretariatów oddziałów.

4) Decyzje Prezydium, o których mowa w art. 5, 6 i 8 podejmuje się przy nieobecności sekretarza.

5) Prezydium może podejmować ważne decyzje wyłącznie w obecności wszystkich członków lub ich zastępców. Decyzje podejmowane są większością głosów.

Artykuł 12

Personel

1) Urzędnicy i inni pracownicy mają za zadanie wspomaganie Prezesa Sądu Apelacyjnego, Prezesa Sądu Pierwszej Instancji, sędziów i sekretarza. Podlegają oni sekretarzowi pod zwierzchnictwem Prezesa Sądu Apelacyjnego i Prezesa Sądu Pierwszej Instancji.

2) Komitet mieszany opracowuje regulamin pracowniczy urzędników i innych pracowników Sądu.

Artykuł 12a

Sądowe dni wolne od pracy

1. Na podstawie konsultacji z Prezydium Prezes Sądu Apelacyjnego ustala czas trwania sądowych dni wolnych od pracy oraz zasady przestrzegania oficjalnych dni wolnych od pracy.

2. Podczas okresów wolnych od pracy funkcje Prezesa Sądu Apelacyjnego oraz Prezesa Sądu Pierwszej Instancji mogą być sprawowane przez każdego sędziego poproszonego przez prezesa o zajęcie jego miejsca, przy współpracy z sekretarzem. W nagłych przypadkach Prezes Sądu Apelacyjnego może zwołać sędziów.

3. Prezes Sądu Apelacyjnego lub Prezes Sądu Pierwszej Instancji może, we właściwych okolicznościach, udzielić urlopu odpowiednio sędziom Sądu Apelacyjnego lub sędziom Sądu Pierwszej Instancji.

SEKCJA 2 – SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Artykuł 13

Utworzenie lokalnego lub regionalnego oddziału i zakończenie jego działalności

- 1) Wniosek o utworzenie oddziału lokalnego lub regionalnego kierowany jest przez jedno lub kilka umawiających się państw do przewodniczącego komitetu mieszanego. We wniosku określa się siedzibę (lub siedziby) oddziału lokalnego lub regionalnego.
- 2) W decyzji komitetu mieszanego dotyczącej utworzenia oddziału lokalnego lub regionalnego określa się liczbę sędziów przypisanych do danego oddziału. Wyżej wspomniana decyzja jest publikowana w [Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej].
- 3) Komitet mieszany postanawia o zakończeniu działalności danego oddziału lokalnego lub regionalnego na wniosek umawiającego się państwa, na którego terytorium znajduje się oddział lub umawiających się państw przynależących do danego oddziału regionalnego. W decyzji o zakończeniu działalności oddziału lokalnego lub regionalnego określa się dzień, po którym żadne nowe sprawy nie mogą być wnoszone przed ten oddział oraz dzień, w którym oddział ten przestaje istnieć.
- 4) Od dnia, w którym oddział lokalny lub regionalny przestaje istnieć, sędziowie przypisani do tego lokalnego lub regionalnego oddziału zostają przypisani do oddziału centralnego, a sprawy będące nadal rozpoznawane przez ten oddział lokalny lub regionalny wraz z sekretariatem oddziału i całą jego dokumentacją zostają przeniesione do oddziału centralnego.

Artykuł 14

Składy orzekające

- 1) Skład tych organów i przydzielanie spraw składom orzekającym w ramach ich oddziałów określa regulamin wewnętrzny. Zgodnie z regulaminem jeden sędzia ze składu orzekającego zostaje mianowany przewodniczącym.

2) Skład orzekający może zgodnie z regulaminem wewnętrznym przekazywać pełnienie niektórych funkcji jednemu lub kilku swoim członkom.

3) W przypadkach, gdy zgodnie z art. 6 ust. 7 porozumienia sprawę rozpoznaje jeden sędzia, sprawuje on wszystkie funkcje składu orzekającego.

4) Co najmniej jeden członek składu orzekającego pełni funkcję sprawozdawcy, zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

Artykuł 15

Zespół sędziów

1) Sekretarz sporządza wykaz nazwisk sędziów będących członkami zespołu sędziów. W odniesieniu do każdego sędziego w wykazie zaznacza się przynajmniej używane języki, dziedzinę kompetencji technicznej i doświadczenia technicznego oraz sprawy, które dany sędzia rozpoznawał poprzednio.

[...]

2) W skierowanym do Prezesa Sądu Pierwszej Instancji wniosku o wyznaczenie sędziego z zespołu sędziów zaznacza się w szczególności przedmiot sprawy, język urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego używany przez sędziów składu orzekającego, język postępowania oraz wymaganą dziedzinę techniki.

SEKCJA 3 – SĄD APELACYJNY

Artykuł 16

Składy orzekające

1) Skład tych organów i przydzielanie spraw składom orzekającym określa regulamin wewnętrzny. Zgodnie z regulaminem wewnętrznym jeden sędzia ze składu orzekającego zostaje mianowany przewodniczącym.

2) [...] Jeżeli sprawa ma wyjątkowe znaczenie oraz w szczególności jeżeli wyrok może mieć wpływ na jedność i spójność orzecznictwa Sądu, Sąd Apelacyjny może na podstawie wniosku sędziego przewodniczącego zdecydować o przekazaniu sprawy pod obrady w pełnym składzie.

3) Skład orzekający może zgodnie z regulaminem wewnętrznym przekazywać pełnienie niektórych funkcji jednemu lub kilku swoim członkom.

4) Jeden członek składu orzekającego pełni funkcję sprawozdawcy, zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

SEKCJA 4 – SEKRETARIAT

Artykuł 17

Mianowanie i odwołanie sekretarza

1) Prezydium mianuje sekretarza Sądu na okres sześciu lat. Może on być mianowany powtórnie.

2) Dwa tygodnie przed ustaloną datą mianowania sekretarza Prezes Sądu Apelacyjnego informuje Prezydium o kandydaturach złożonych na to stanowisko. Nazwisko sekretarza publikuje się w [Dzienniku Urzędowym].

3) Przed podjęciem obowiązków sekretarz ślubuje przed Prezydium, że będzie wykonywał swoje obowiązki bezstronnie i sumiennie.

4) Sekretarz może zostać odwołany wyłącznie, jeżeli przestał wypełniać zobowiązania związane z pełnionym przez niego urzędem. Prezydium podejmuje tę decyzję po wysłuchaniu sekretarza.

5) Jeżeli na stanowisku sekretarza pojawi się wakat przed ustaloną datą wygaśnięcia jego kadencji, Prezydium mianuje nowego sekretarza na okres sześciu lat.

6) Jeżeli sekretarz jest nieobecny lub jego obecność nie jest możliwa lub gdy jego stanowisko jest nieobsadzone, Prezes Sądu Apelacyjnego, po konsultacji z Prezydium, wyznacza członka personelu Sądu do pełnienia obowiązków sekretarza.

Artykuł 18

Obowiązki sekretarza

1) Sekretarz wspomaga Sąd, Prezesa Sądu Apelacyjnego, Prezesa Sądu Pierwszej Instancji oraz sędziów w sprawowaniu ich funkcji. Jest on odpowiedzialny za organizację i działalność Sekretariatu pod zwierzchnictwem Prezesa Sądu Apelacyjnego.

2) Sekretarz jest w szczególności odpowiedzialny za:

- a) prowadzenie rejestru spraw zawierającego akta wszystkich spraw toczących się przed Sądem;
- b) prowadzenie wykazów sporządzonych zgodnie z art. 13, 28 i 36 porozumienia oraz administrowanie tymi wykazami;
- c) prowadzenie i publikowanie wykazu powiadomień o korzystaniu z możliwości wyłączenia zgodnie z art. 58 porozumienia;
- d) publikowanie wyroków Sądu, z zastrzeżeniem przestrzegania ochrony informacji niejawnych;
- e) publikowanie sprawozdań rocznych zawierających dane statystyczne; oraz
- f) pilnowanie, aby informacje dotyczące możliwości wyłączenia zgodnie z art. 58 porozumienia były ściśle powiązane z rejestrem patentów Europejskiego Urzędu Patentowego.

Artykuł 19

Prowadzenie rejestru spraw

1) Szczegółowe przepisy dotyczące prowadzenia rejestru spraw prowadzonych przez Sąd określone są w instrukcjach dla Sekretariatu przyjmowanych przez Prezydium.

2) Przepisy regulujące dostęp do dokumentów Sekretariatu są zawarte w regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 20

Sekretariaty oddziałów i zastępca sekretarza

- 1) Prezydium mianuje zastępcę sekretarza na okres sześciu lat. Może on być mianowany powtórnie.
- 2) Przepisy art. 17 ust. 2–6 stosuje się przez analogię.
- 3) Zastępca sekretarza jest odpowiedzialny za organizację i działalność sekretariatów oddziałów pod zwierzchnictwem sekretarza i Prezesa Sądu Pierwszej Instancji. Zastępca sekretarza wykonuje w szczególności następujące obowiązki:
 - a) prowadzenie rejestru wszystkich spraw toczących się przed odpowiednim oddziałem Sądu Pierwszej Instancji;
 - b) powiadamianie Sekretariatu o każdej sprawie toczącej się przed odpowiednim oddziałem Sądu Pierwszej Instancji.
- 4) Zastępca sekretarza udziela również wsparcia administracyjnego i sekretarskiego właściwym oddziałom Sądu Pierwszej Instancji.

ROZDZIAŁ III – PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 22

Budżet

- 1) Komitet budżetowy przyjmuje budżet na wniosek Prezydium. Sporządza się go zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości określonymi w regulaminie finansowym.
- 2) W ramach budżetu Prezydium może, zgodnie z regulaminem finansowym, przesuwać środki między różnymi pozycjami i podpozycjami.
- 3) Sekretarz odpowiada za wykonanie budżetu zgodnie z regulaminem finansowym.
- 4) Sekretarz sporządza corocznie sprawozdanie finansowe z poprzedniego roku budżetowego w zakresie wykonania budżetu; sprawozdanie zatwierdza Prezydium.

Artykuł 23

Upoważnienie do pokrywania wydatków

- 1) Upoważnienie do pokrywania wydatków zapisywanych w budżecie jest ważne przez okres jednego roku obrachunkowego, o ile regulamin finansowy nie stanowi inaczej.
- 2) Zgodnie z regulaminem finansowym wszelkie środki inne niż środki związane z kosztami personelu, które pozostały na koniec okresu obrachunkowego, mogą zostać przeniesione nie dalej jednak niż do końca następnego roku obrachunkowego.
- 3) Środki wpisuje się w różnych pozycjach budżetu zgodnie z rodzajem i celem wydatku i, o ile jest to konieczne, dokonuje się ich podziału zgodnie z regulaminem finansowym.

Artykuł 24

Środki na nieprzewidziane wydatki

- 1) Budżet Sądu może zawierać środki na nieprzewidziane wydatki.
- 2) Wykorzystanie tych środków przez Sąd podlega wcześniejszemu zatwierdzeniu przez komitet budżetowy.

Artykuł 25

Rok obrachunkowy

Rok obrachunkowy rozpoczyna się 1 stycznia i kończy 31 grudnia.

Artykuł 26

Opracowywanie budżetu

Prezydium przedkłada komitetowi budżetowemu projekt budżetu Sądu nie później niż w dniu określonym w regulaminie finansowym.

Artykuł 27

Budżet tymczasowy

- 1) Jeżeli na początku roku obrachunkowego komitet budżetowy nie przyjął budżetu, kwota odpowiadająca nie więcej niż jednej dwunastej środków budżetowych na poprzedni rok obrachunkowy może być wydatkowana każdego miesiąca w odniesieniu do dowolnej pozycji lub innej jednostki podziału budżetu, zgodnie z regulaminem finansowym, pod warunkiem że środki udostępnione w taki sposób Prezydium nie przekraczają jednej dwunastej środków przewidzianych w projekcie budżetu.
- 2) Komitet budżetowy może, pod warunkiem zastosowania się do innych przepisów określonych w ust. 1, zatwierdzić wydatki przekraczające jedną dwunastą środków budżetowych.

Artykuł 28

Kontrola sprawozdań finansowych

1) Roczne sprawozdania finansowe Sądu badane są przez niezależnych rewidentów. Rewidenci są mianowani i w razie potrzeby odwoływani przez komitet budżetowy.

2) Celem kontroli, która jest przeprowadzana zgodnie z profesjonalnymi standardami rewizji i, w razie konieczności, odbywa się na miejscu, jest stwierdzenie, czy budżet został wykonany w sposób zgodny z prawem i prawidłowy, a także stwierdzenie, czy zarządzanie finansowe Sądu było prowadzone zgodnie z zasadą oszczędności i zasadą należytego zarządzania finansami. Po upływie każdego roku obrachunkowego rewidenci sporządzają sprawozdanie zawierające podpisaną opinię pokontrolną.

3) Prezydium przedkłada komitetowi budżetowemu roczne sprawozdania finansowe Sądu oraz roczne sprawozdanie z wykonania budżetu dotyczące poprzedniego roku rozliczeniowego, wraz ze sprawozdaniem rewidentów.

4) Komitet budżetowy zatwierdza roczne sprawozdania finansowe wraz ze sprawozdaniem rewidentów oraz udziela Prezydium absolutorium z wykonania budżetu.

Artykuł 30

Przepisy finansowe

1) Regulamin finansowy określa w szczególności:

a) ustalenia dotyczące sporządzania i wykonania budżetu oraz sporządzania i kontroli sprawozdań finansowych;

b) metodę i procedurę służące udostępnianiu Sądowi przez umawiające się strony płatności i wkładów przewidzianych w art. [...] oraz zaliczek przewidzianych w art. [...];

c) przepisy dotyczące obowiązków urzędników udzielających uprawnień oraz księgowych, jak również ustaleń dotyczących nadzorowania ich; oraz

d) ogólnie przyjęte zasady rachunkowości, na podstawie których sporządza się budżet i roczne sprawozdania finansowe.

2) Komitet mieszany przyjmuje regulamin finansowy na wniosek Sądu.

Artykuł 31

Przychody

[Ma zostać opracowany]

Artykuł 32

Koszty operacyjne

[Ma zostać opracowany]

ROZDZIAŁ IV – PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 33

Niejawność obrad

Obrady Sądu są i pozostają niejawne.

Artykuł 34

Wyroki

1) Gdy w składzie orzekającym znajduje się parzysta liczba sędziów, wyroki Sądu przyjmowane są większością składu orzekającego. W przypadku równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego składu orzekającego.

2) W przypadku gdy jeden z sędziów składu orzekającego nie może uczestniczyć w obradach, można, zgodnie z regulaminem wewnętrznym, wezwać do uczestnictwa w obradach sędziego z innego składu orzekającego.

3) W przypadkach, w których niniejszy statut stanowi, że [...] Sąd Apelacyjny wydaje wyrok obradując w pełnym składzie, wyrok taki jest prawomocny jedynie jeżeli został przyjęty przez co najmniej $[3/4]$ sędziów z pełnego składu.

4) Wyroki Sądu zawierają imienny wykaz sędziów orzekających w danej sprawie.

5) Wyroki podpisują następujące osoby: sędziowie orzekający w danej sprawie, sekretarz w przypadku wyroków Sądu Apelacyjnego oraz zastępca sekretarza w przypadku wyroków Sądu Pierwszej Instancji. Odczytuje się je na posiedzeniu jawnym.

Artykuł 35

Zdania odrębne

Zdanie odrębne zgłoszone oddzielnie przez sędziego ze składu orzekającego zgodnie z art. 51 porozumienia zawiera uzasadnienie i jest wydawane na piśmie; zostaje ono podpisane przez sędziego zgłaszającego to zdanie.

Artykuł 36

Wyrok zaoczny

1) W przypadku gdy pozwany, po tym jak został należycie wezwany, nie złoży pisemnych zeznań w obronie lub nie stawi się na rozprawie ustnej, na wniosek powoda może zostać wydany wyrok zaoczny zgodnie z regulaminem wewnętrznym. Od wyroku zaocznego można wnieść sprzeciw w terminie jednego miesiąca od zawiadomienia o nim.

2) Wniesienie sprzeciwu nie skutkuje zawieszeniem wykonania wyroku zaocznego, o ile Sąd nie postanowi inaczej.

Artykuł 37

Kwestie kierowane do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

1) W stosownym zakresie stosuje się procedury ustalone przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich [...] dla spraw rozpatrywanych w trybie prejudycjalnym w ramach Wspólnoty Europejskiej.

2) Sąd Pierwszej Instancji lub Sąd Apelacyjny wstrzymuje postępowanie w chwili postanowienia o przekazaniu do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich pytania w sprawie wykładni Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub pytania dotyczącego ważności wykładni aktów prawnych instytucji Wspólnoty Europejskiej.

[...]

ROZDZIAŁ V – PRZEPISY KOŃCOWE

[Ma zostać opracowany]

Wstępny wykaz zagadnień, które należy uwzględnić w regulaminie wewnętrznym

I. Organizacja Sądu

1. Praca Sądu

- Sesje, przerwa wakacyjna Sądu
- Terminy, godziny i miejsca obrad Sądu (łącznie z możliwością, by oddziały lokalne i regionalne prowadziły rozprawy w wielu miejscach)
- Niemożność brania przez sędziego udziału w obradach lub jego nieobecność
- Procedura przydzielania spraw składom orzekającym
- Mianowanie i obowiązki sędziego sprawozdawcy

2. Sekretariat

- Mianowanie i zaprzysiężenie sekretarza
- Asystenci sekretarza
- Zastąpienie sekretarza
- Prowadzenie Sekretariatu (w tym informacje dotyczące możliwości wyłączenia)
- Procedura publikacji wyroków

3. Języki

- Szczegółowe ustalenia dotyczące języka

4. Strony

- Wszczynianie postępowania przez strony trzecie (warunki, procedura)
- Szczególne przypadki wszczynania postępowania przez stronę (w tym postępowanie wszczynane przez osobę składającą wniosek patentowy lub poprzedniego użytkownika patentu)
- Udział w postępowaniu (wniosek, warunki, wezwanie wystosowane przez Sąd)

5. Przedstawiciele stron

- Wymogi dotyczące przedstawicieli
- Wymogi dotyczące europejskich rzeczników patentowych (w tym przepisy regulujące certyfikaty uprawniające do rozstrzygania sporów patentowych w UE lub udokumentowane doświadczenie w zakresie rozstrzygania sporów patentowych)
- Przywileje i immunitety przedstawicieli oraz dotycząca ich infrastruktura
- Status przedstawicieli stron
- Zniekształcanie sprawy
- Wyłączenie z postępowania

II. Procedura

1. Procedura pisemna

- Składanie pism procesowych
- Wniosek (w tym właściwa forma, doręczenie i publikowanie)
- Podejmowanie obrony
- Druga wymiana pism procesowych
- Wnioski o złożenie dalszych dowodów
- Nowe zarzuty prawne
- Dokumenty, które należy uwzględnić
- Poufność

2. Procedura dodatkowa

- Warunki zwołania rozprawy dodatkowej
- Funkcja sędziego sprawozdawcy
- Mandat składu orzekającego dla sędziego sprawozdawcy
- Możliwość ugody

3. Postępowanie ustne

- Postępowanie jawne
- Postanowienie Sądu o utajnieniu postępowania
- Prowadzenie rozpraw
- Data rozprawy
- Nieobecność stron na rozprawie
- Przebieg rozprawy
- Zakończenie procedury ustnej
- Protokół z rozprawy
- Tłumaczenie ustne w celu wspomaganie stron

4. Procedury elektroniczne

- Stosowanie procedur elektronicznych
- Elektroniczna archiwizacja materiałów dostarczanych przez strony oraz dowodów
- Komunikacja elektroniczna

5. Uzyskiwanie dowodów

- Sposoby uzyskiwania dowodów
- Procedura dostosowana do sposobów uzyskiwania dowodów
- Świadczenie (wzywianie, przesłuchanie, obowiązki, zaprzysiężenie)
- Biegli (mianowanie, obowiązki, zaprzysiężenie, sprawozdanie, sprzeciw)
- Biegli sądowi (sporządzenie wykazu biegłych w konkretnych dziedzinach techniki, mianowanie)
- Nakaz przedstawienia dowodów
- Nakaz zabezpieczenia dowodów oraz przeszukania mienia
- Nakaz zamrożenia zasobów
- Warunki i procedura nakazywania przekazania informacji

6. Tymczasowe i stałe nakazy sądowe

- Zastosowanie środków tymczasowych i ochronnych (wniosek, procedura)
- Wydawanie stałych nakazów (wniosek, procedura)
- Nakazywanie stosowania środków naprawczych (wniosek, procedura)

7. Ugoda

- Analiza możliwości zawarcia ugody, proponowanie rozwiązań przez Sąd
- Porozumienie stron
- Potwierdzenie przez Sąd

8. Zawieszenie postępowania

- Warunki ogólne i procedura
- Zawieszenie postępowania gdy kwestie ważności i naruszenia patentu są rozdzielone
- Zawieszenie postępowania z powodu postępowania w Europejskim Urzędzie Patentowym
- Zawieszenie postępowania w przypadku spraw powiązanych
- Czas trwania i skutki

9. Postępowanie przyśpieszone

- Warunki, jakie muszą być spełnione, by było prowadzone postępowanie przyśpieszone

10. Zakończenie postępowania

- Zakończenie postępowania na prośbę wnioskodawcy; brak konieczności orzekania; postępowanie, w którym żądanie strony nie może zostać uwzględnione; całkowite wykluczenie postępowania

11. Wyroki

- Obrady (tajność)
- Kworum
- Większość składu orzekającego niezbędna do wydania wyroku
- Funkcja sędziego przewodniczącego w przypadku równej liczby głosów
- Treść i forma wyroku
- Wydawanie wyroku
- Wiążący i terytorialny skutek wyroku
- Sprostowanie
- Wykonywanie (w tym zasady przedkładania zabezpieczenia)
- Publikacja
- Ochrona danych niejawnych w publikowanych wyrokach
- Publikacja wyroku jako sposób rozpowszechnienia informacji

12. Koszty sądowe

- Wyrok dotyczący kosztów
- Podział
- Nadmierne koszty
- Koszty wykonania wyroku
- Koszty możliwe do odzyskania
- Spór dotyczący kosztów
- Płatność

13. Pomoc prawna

- Warunki merytoryczne
- Warunki formalne
- Procedura przyznawania pomocy

14. Doręczenie dokumentów

- Procedura doręczenia dokumentów
- Doręczenie dokumentów drogą elektroniczną

15. Terminy

- Obliczanie terminów określonych w porozumieniu
- Przedłużanie terminów
- Nieprzewidziane okoliczności/siła wyższa w przypadku terminów

III. Szczególne formy procedury

1. Odwołania

- Warunki odwoływania się od wyroków Sądu
- Postępowanie w Sądzie Apelacyjnym
- Wyrok w postępowaniu odwoławczym
- Warunki i procedura przedstawiania nowych faktów i nowych dowodów w Sądzie Apelacyjnym

2. Przekazanie do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji

- Warunki przekazania do ponownego rozpoznania
- Procedura rozpatrywania spraw przekazanych do ponownego rozpoznania

3. Skarga kasacyjna

- Warunki i procedura składania wniosku o rewizję (kasacja)

4. Wyjątkowa procedura przeglądu

- Warunki i procedura ponownej rozprawy
- Postępowanie w sprawie strony trzeciej (w przypadku wydania wyroku dotyczącego strony trzeciej bez jej udziału)
- Interpretacja wyroków Sądu

5. Wyroki zaoczne

- Procedura wydawania wyroków zaocznych (jeżeli pozwany nie podejmuje obrony)
- Wniosek o odłożenie wyroku zaocznego

IV. Przepisy końcowe

- Wejście w życie
 - Publikacja regulaminu wewnętrznego
-